73STE JAARGANG No. 9667

WOENSDAG 11 JULI 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Britse Hogerhuis tegen afschaffing doodstraf

„Moordenaar moet met de dood voor misdaad boeten"

Londen. — Het Britse Hogerhuis heeft het wetsvoorstel tot afschaffing van de doodstraf met 328 tegen 95 stemmen verworpen. Het Lagerhuis had het wetsvoorstel aangenomen. De voornaamste spreker in het Hogerhuis was de president van het Britse Hoog Gerechtshof. Hij verklaarde dat de tijd rijp was voor het overwegen van wijzigingen in de wet op de doodstraf, maar sprak tevens als zijn mening uit dat iemand, die moedwillig een ander vermoord heeft voor zijn misdaad moet boeten met de doodstraf.

Burggraaf Samuel, een voormalig liberaal minister van binnenlandse zaken meende dat als alternatief voor het afschaffen van de doodstraf gekozen zou kunnen worden het verlenen van meer gratie, waarbij dan rekening zou moeten worden gehouden met de persoonlijkheid van de moordenaar en de omstandigheden waaronder een en ander is gebeurd.

Shell Transport and Trading Cy

Londen. — Op de buitengewone algemene vergadering van aandeelhouders van de Shell Transport and Trading Company is gisteren besloten het maatschappelijk kapitaal te vergroten tot 113 miljoen pond sterling door het scheppen van 25 miljoen nieuwe gewone aandelen en het uitgeven van 16.354.408 nieuwe gewone aandelen op basis van één op vier door kapitalisatie van 16.345.408 pond aan kapitaalreserves en niet uitgekeerde inkomsten.

9% dividend OGEM

Rotterdam. — In de heden gehouden algemene vergadering van aandeelhouders van de N.V. Overzeese Gas- en Electriciteitsmaatschappij te Rotterdam werden de jaarstukken over 1955 goedgekeurd en het dividend vastgesteld op 9%. Mr J. Meynen, uit Velp, werd als commissaris herkozen. Ir M. J. de Vries werd benoemd tot lid van de raad van beheer van de N.V. Nationaal bezit van aandelen Overzeese Gas- en Electriciteitsmaatschappij.

Geslaagd

Willemstad. — Naar wij hedenochtend vernemen is onze bekende KLM-er Willy Fraenkel, aquisiteur, gisteren in Amsterdam, Nederland, geslaagd voor Mr in de Rechten. De heer Fraenkel vertrok onlangs naar Nederland om dit examen te doen.

Wij feliciteren onze sympathieke vriend van harte en zullen dit nogmaals, persoonlijk doen wanneer hij omstreeks eind volgende week, naar Curaçao terugkeert.

De rust is teruggekeerd in Pozan, maar in de straten patrouilleren de leden van de Poolse Staatspolitie en op de strategisch belangrijke punten staan Russische tanks opgesteld om op het eerste bevel dood en verderf te zaaien. Meer dan anders staan de buitenlanders onder controle. Onze fotograaf moest dan ook dwars door de voorruit van zijn wagen fotograferen om deze plaat te kunnen schieten.

Mgr. GROSZ contra Hongaarse regering

Naar wordt vernomen, heeft mgr. Grösz, de pas vrijgelaten aartsbisschop van Kalocsa, een verzoek van de Hongaarse regering om zijn zetel in Esztergom te vestigen afgewezen. Esztergom is de zetel van de promaat van Hongarije, kardinaal Mindszenty. Als plaatsvervanger van de kardinaal neemt mgr. Grösz momenteel wel het voorzitterschap van de Hongaarse bisschoppenconferentie waar; daar hij echter niet het primaatschap bezit, heeft hij geweigerd aan het regeringsverzoek gehoor te geven.

Mgr. Grösz heeft voorts in een memorandum aan de minister van gezondheid, Roman, fel geprotesteerd tegen een actie van de regering om het aantal geboorten te beperken.

Chroestsjef gedroeg zich „tamelijk onbeschoft"

Washington. — De chef van de staf van de Amerikaanse luchtmacht, generaal Twining, heeft verklaard, dat Chroestsjef de Verenigde Staten en Engeland heeft beschimpt op de receptie, die op 24 juni werd gehouden in Moskou. Hij zeide, dat Chroestsjef tamelijk onbeschoft was geweest. De generaal zeide dit alles toen hij verslag uitbracht aan de commissie voor de strijdkrachten van de Amerikaanse Senaat, over zijn bezoek aan de Sovjet-Unie.

Bij zijn pogingen iets gewaar te worden over de Sovjet-Russische produktie van bommenwerpers, geleide projectielen en atoomwapens, had hij overal het hoofd gestoten. Wat hij zag en te horen kreeg, was voor het merendeel slechts dat wat de Russen verkozen te onthullen.

De Sovjet-Unie — aldus de generaal — houdt zich bezig met de constructie van een verrassende ruime verscheidenheid van vliegtuigen. Het merendeel van de ontwerpen weerspiegelt een hoog niveau van wetenschappelijk en technisch talent.

De generaal zeide van oordeel te zijn, dat de Russen door hem uit te nodigen de wens kenbaar hebben gemaakt militaire gegevens uit te wisselen als een alternatief voor het plan van Eisenhower voor inspectie uit de lucht.

Wapensmokkel in San Salvador ontdekt

San Salvador. — Er is een wapensmokkelzaak ontdekt in San Salvador, waarin een functionaris van de ambassade van de Dominikaanse republiek betrokken is. Tijdens het onderzoek naar deze affaire hebben drie mensen verklaard, dat de wapens bestemd zijn voor Honduras.

SAS breidt trans-Pool-vluchten uit

New York. — De Scandinavian Airlines System heeft bekendgemaakt, dat zij haar diensten over de Pool tussen de Westkust van de Verenigde Staten en Europa met ingang van heden uitbreidt tot één vlucht per dag.

Eden in mei 1957 naar Moskou

Londen. — De Britse premier, Eden, en zijn minister van buitenlandse zaken, Selwyn Lloyd, zullen in mei 1957 een bezoek van tien dagen aan Moskou brengen. Hun aankomst te Moskou is bepaald op 5 mei.

Mr. v. Heuven Goedhart wordt in Nederland begraven

Genève. — Een grote schare functionarissen van de Verenigde Naties heeft vanmorgen afscheid genomen van de stoffelijke resten van Mr van Heuven Goedhart, Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen, die zondag j.l. tijdens een partij tennis plotseling aan een hartaanval overleed.

De begrafenis zal in Nederland zijn.

Kleuter verdrinkt in inmaakpot

Het tweejarig dochtertje van een familie te Dinxperlo is op tragische wijze om het leven gekomen. Men vermoedt dat het kind iets uit de inmaakpot wilde pakken. Hierbij schoot het voorover, waarbij het hoofdje in het water dat in de inmaakpot stond terecht kwam. Toen de ouders het kind vonden waren de levensgeesten reeds geweken.

Frankrijk moderniseert het onderwijs

De Franse minister van onderwijs Billères heeft een wetsontwerp ingediend tot reorganisatie van het onderwijs. De nationale onderwijsraad heeft er met 37 tegen 10 stemmen zijn goedkeuring aan gehecht. Het wetsontwerp, dat spoedig aan het parlement zal worden voorgelegd, kondigt o.m. een uitbreiding van de leerplicht tot 16 jaar aan. De huidige onderwijswetgeving dateert van 1850 en is geheel verouderd. Een ander belangrijk facet van het wetsontwerp is de democratisering van het middelbaar onderwijs, dat de minister voor alle bevolkingsgroepen, ongeacht hun inkomen, open wil stellen.

Ofschoon de katholieken de noodzaak van vernieuwing erkennen, betekent deze vernieuwing zware offers voor het bijzonder onderwijs, dat nagenoeg geen subsidie ontvangt. Verlenging van de leerplicht tot 16 jaar houdt een enorme stijging van de uitgaven in, die door de ouders zou moeten worden opgevangen. De katholieken achten het daarom billijk, dat bij invoering van deze vernieuwing ook de subsidie aan het bijzonder onderwijs aanzienlijk wordt verhoogd.

Vrouwengroep in Nederlandse K.V.P.?

Uit een bijeenkomst, die het Katholiek Vrouwendispuut van de Nederlandse K.V.P. ter gelegenheid van zijn tienjarig bestaan hield, is gebleken, dat in de kringen de wens leeft, om een vrouwengroep te formeren in de KVP teneinde de vrouw op meer aangepaste wijze politiek bewust te maken en haar invloed en medezeggenschap in de partij te versterken. O.m. is de suggestie geuit om in ieder der 1200 plaatselijke afdelingen een vrouw in het bestuur op te nemen. Ook aan de top zou men meer vrouwelijke medezeggenschap wensen. De partijvoorzitter, mr v. Doorn is niet ongenegen deze voorstellen met het partijbestuur te bespreken.

Schokgolven verraden nieuwe atoomproef

Tokio. — Observatoria in Japan hebben schokgolven geregistreerd, waaruit zou blijken, dat de Amerikanen vanochtend nabij Bikini een krachtige waterstofbom tot ontploffing hebben gebracht.

Volgens Japanse functionarissen zijn op vijftien observatoria in geheel Japan de schokgolven — die de krachtigste worden genoemd sedert de Amerikaanse proeven in 1954 — waargenomen. Zij duurden van 20 tot 50 minuten en zijn veroorzaakt op een punt, circa 2000 mijl ten zuid-oosten van Japan, waar het Amerikaanse proefterrein voor atoomwapens in de Stille Oceaan ligt — aldus de mededelingen.

Eigen werk in Roxy-theater

Goede folkloristische avond van „Liricas Antillanas"

Willemstad. — In het Roxy theater heeft „Liricas Antillanas", een groep van enkele Curacaose artisten die de lokale folklore trachten te propaganderen, een fleurige show opgevoerd welke door een haast volle zaal werd bijgewoond. Het is een avond geworden in Curacaose sfeer, mede dank zij de goede verzorging van de muziek door Albert Palm en zijn orkest. De avond werd o.m. bijgewoond door Z.E. de Gouverneur en mevr. Struycken, door Minister Beaujon namens de minister President, Minister van Romondt, Gezaghebber Gorsira en Gedeputeerde Pieters Kwiers.

Deze scène stelt voor de komst van de slaven op Curaçao.

Om half negen precies werd de avond officieel geopend met het Wilhelmus en een introductie-toespraak van de leider, de heer Guillermo Rosario.

Het programma was een interpretatie van de ontdekking van Curaçao af tot de jaren 1916-1925 en bestond uit 7 acten. De eerste bracht twee Indianen, twee negers en een blanke op het toneel, dragend het eiland Curaçao, dat uit triplex of hardboard was uitgezaagd. Vervolgens werd "Corsow eterno" gezonden.

Acte twee bestond uit twee gedeelten en bracht eerst de aanbidding van enkele Indianen van de Zonnegod (de Zon was nergens te zien; het bleek dat deze was gevallen hetgeen het nummer echter niet deed mislukken). Vervolgens kwam een groep Indianen dansen voor deze Heidengod, een dans, die werd onderbroken door de komst van Alonso de Ojeda (1499). De derde acte bracht de slaven van Africa op het toneel, zwaar geboeid met een ketting, die echter verbroken werd door de wilde driften die bij deze uit Africa geïmporteerde werkers werden opgewekt door de Bomba, de drum.

De slaven dansten tot zij uitgeput ineenzegen.

De vierde acte speelde zich af in 1813 en bracht de echte folkloristische walsen, mazurka's en dansa's. De keurig geklede jongelui van toen wisten wel hoe zij hun respect voor de dames moesten tonen.

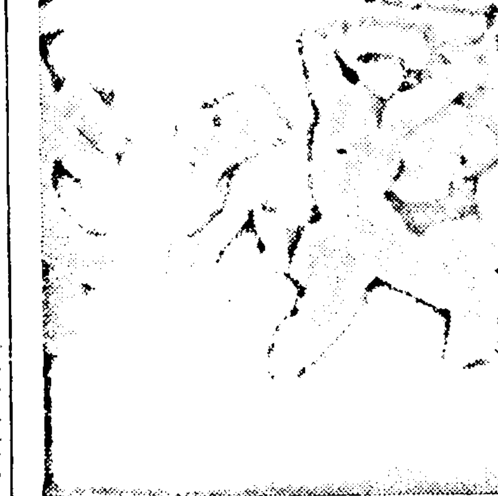
Na de pauze kwam no. 5 van het programma, de tambu. Het eerste gedeelte van dit nummer droeg de titel "Ta quen lo laba e copra". Het tweede gedeelte verraste de zaal met "Sangru pa tambu". Twee der dansende jongelieden, gekleed in het knoekoe-costuum, raken slaags met de "chicoti", een stok, om een der danzende vrouwen. Een van hen stort na een hevig gevecht met een bloedende wonde aan het hoofd tegen de grond, doch wordt door een andere vrouw weer meegesleept in de wilde tambu. De vrouw, waar de vechtersbazen strijd om leverden, omhelst intussen de winnaar.

De "tumba cayente" in acte VI bracht de wilde tumba die bij de dansers het bloed naar het hoofd doet stromen en hen in een wilde extase brengt. De leider van de dansgroep, onze bekende Benny, werd voor zijn uitstekend dansen met een applaus beloond. Het volgende gedeelte van het programma speelde zich eveneens af in de jaren '16-'25 en deed een koloniale agent van politie een dansspartij stoppen, waarin de agent later zelf wordt meegesleept. Hij werpt de helm af en toont zijn kunnen, omringd door de enthousiaste vrouwen.

Met het "Nos terra ta baronca" werd de avond gesloten, echter niet voordat alle medespelers aan het publiek waren voorgesteld. Tussen de nummers door trad de bekende zangeres Vilma op die verdienstelijk "Mi ta sintá den mi bentana", "Mamachi, tene mi na cas" en "Cochero a tumé" zong. Zij werd spontaan door de zaal gehuldigd met applaus.

De acten zelf werden tamelijk vlot opgevoerd en menig nummer maakte de zaal enthousiast. Toch waren er vele zwakke plekken in dit programma zoals bv. het lange talmen tussen de nummers. Met wat goede training en een beheerste leiding zal deze Curaçaose groep, die de folklore van Curaçao onder de bevolking weer populair wil maken in de toekomst ongetwijfeld succes boeken.

Hedenavond vindt weer een opvoering van deze avond plaats, eveneens in Roxy.

Een dansscène uit de opvoering in Roxy. Het gevecht, dat hier wordt uitgebeeld, moest de vete beslechten tussen twee minnaars, die hun zinnen op hetzelfde meisje gezet hadden.

Italiaanse communisten zonder medeweten van Tagliatti naar Moskou

Rome. — Drie vooraanstaande leden van de communistische fraktie in het Italiaanse parlement, Giancarlo Pajetta, Carlo Negarville en Giacomo Pelegrini, zijn per vliegtuig naar Moskou vertrokken.

Niet-communistische waarnemers in Rome zijn verbaasd over het feit, dat Palmiro Togliatti, de secretaris-generaal van de communistische partij, en ook het partijbestuur niet op de hoogte waren van dit vertrek, op een ogenblik, dat in het parlement belangrijke kwestie aan de orde zijn.

Togliatti verklaarde dat hij niet van het vertrek afwist. Maar, zo voegde hij hieraan toe, de reis zal wel verband houden met het verblijf die een honderdtal "kameruden" in de Sovjet-Unie gaat doorbrengen.

Nuttige abiturienten-avond in Avila

Dr. van Eps licht toekomstige studenten in over wat hen in Nederland te wachten staat

Willemstad. — Evenals vorig jaar hadden enkele afgestudeerden hier ter stede, besloten een bijeenkomst te houden met de geslaagden die naar Nederland zullen gaan voor hun verdere studie. Ook de ouders konden deze avond bijwonen. Het was echter jammer dat maar twee vaders aan deze oproep gehoor hadden gegeven. Van de toekomstige studenten waren er een 20-tal. Namens de afgestudeerden die deze avond hadden georganiseerd, nam dr L. W. Statius van Eps het woord.

Spreker begon met een uitleg te geven van de structuur van het Hoger Onderwijs in Nederland. Hij wees erop hoe in Nederland een volledige vrijheid van studiekeuze bestaat en ook vrijheid van studeren. D.w.z. de student loopt colleges wanneer hij wil en doet examens wanneer hij wil. Dit is geheel in tegenstelling met het systeem in de Angel-Saksische landen. Het brengt echter met zich mee, dat een student een grotere verantwoordelijkheid draagt. Dr. van Eps wilde nog eens benadrukken, dat de Universiteit alleen de lessen geeft, de opvoeding tot mens ligt daarbuiten, bij de medestudenten. Het is jammer, aldus de spreker, dat Curaçaose studenten altijd zo laat aankomen in Nederland en dus in paniek gebracht worden door hun late aankomst. Maar dat hoeft niet. Men kan zich het hele jaar inschrijven. Ook hoeft er geen vrees te bestaan, dat men geen kamers krijgt. Trouwens een goede student verandert steeds van kamers. De ouders hoeven hierdoor niet bevreesd te zijn, dit is in een universiteits-stad heel gewoon. Het toont dat een student zoekende is.

In Amsterdam zijn er verschillende instellingen die de student het zoeken naar kamers vergemakkelijken. Men kan zich wenden tot de Algemene Studenten Vereniging Amsterdam en de Foreign Student Service.

Het is niet aangeraden een kamer met pension te nemen. Er zijn voor de studenten veel gelegenheden om buiten te eten, n.l. in de studenten-sociëteiten en in de goedkope restaurants, die speciaal hiervoor ingericht zijn.

Een student die buiten eet of in de „soos" doet dat tussen zijn medestudenten en niets is beter dan dit. De student wordt gevormd door zijn medestudenten, hij praat met ze, zij wisselen gedachten uit, ze bezoeken samen de Stadsschouwburg. Een kamer zonder pension kost tussen de ƒ 35 en ƒ 60,—, met pension tussen ƒ 100 en ƒ 150,—.

Dr. van Eps drukte de adspirant-studenten op het hart: Men moet opgaan in de Studentenmaatschappij. Loop niet alleen colleges; ga niet uitsluitend met Antillianen om. Dit geeft je later een gevoel van onbevredigdheid.

Het is erg belangrijk dat een student lid wordt van een gezelligheidsvereniging. Door hun structuur en geschiedenis dragen deze verenigingen bij tot een goede vorming en algemene ontwikkeling. Het is voor de Antillianen een unieke gelegenheid om buiten hun vakmanschap ook zoveel mogelijk op te doen over Nederland en wat Nederland buiten de universiteit biedt.

Het eerste jaar is voor de student van groot belang. Dan maakt hij kennis met een geheel nieuwe wereld, hij kijkt rond. En daarom was het jammer, dat de ouders geen gehoor hadden gegeven aan deze oproep, want het is wenselijk, dat zij het eerste jaar niet teveel pressie uitoefenen op tentamens en examens.

Er is ook een Antilliaanse Studenten-Vereniging in Amsterdam. Maar deze moet men niet zien als gezelligheidsvereniging, maar als vereniging die de Antillianen opvangt en de weg wijst. Voor de veelzijdigheid van de student is het goed als hij, buiten zijn eigen, ook andere colleges loopt, zodat hij zich een beeld kan vormen van de andere faculteits-mogelijkheden.

Na deze inleiding werden de aanwezigen in de gelegenheid gesteld kennis te maken met andere afgestudeerden en aan wie zij allerlei inlichtingen konden vragen over hun toekomstige studie en universiteits-stad.

Wij juichen dit initiatief van de heren van Eps, Beaujon en Römer toe, maar moeten onze spijt uitdrukken, dat de ouders geen gehoor hebben gegeven aan deze oproep, want ook voor hen is het nuttig te weten onder welke omstandigheden de studie van hun zoon of dochter zich voltrekt.

Getuigenverhoor in zaak Rijna begonnen

Willemstad. — Hedenmorgen heeft het Gerecht in Eerste Aanleg de zaak behandeld tegen de gevangene, Rijna, die op woensdag 2 mei met een scherpe pen de opzichter van de gevangenis, J. van Stede, om het leven heeft gebracht.

Rechter was mr. Roose, officier van Justitie Mr. Boom en Griffier Mr. Eleonora.

Mr. Roose ging eerst het procesverbaal na en reconstrueerde het misdrijf. Vervolgens werden de getuigen H. C. Lippeld, bewaker; N. M. Gouverneur, gevangene; M. R. Stewart, gevangene; E. Boekhoudt, gevangene; J. M. Martier, bewaker; J. T. René, onder-inspecteur van Politie; J. A. van Dijk; directeur van de gevangenis; M. R. B. W. Berkenveld, geneesheer; F. A. van Lamoen, gevangene; S. M. Simmons, gehoord.

Bij het verhoren van laatstgenoemde getuige, die gevangenbewaarder is, werd de zitting enkele minuten geschorst. De zitting duurt voort.

Kort voor het ter perse gaan van ons blad, werd ons nog bericht, dat de Officier van Justitie, Mr. Boom, het primair ten laste gelegde bewezen achtte en levenslange gevangenisstraf tegen de beklaagde heeft geëist.

De aardbeving op Santorini bouwen

Athene. — Op Santorini het Griekse eiland dat dezer dagen door een aardbeving werd geteisterd, zijn de eerste reddingsploegen en noodvoorraden aan land gebracht. Volgens de laatste berichten zijn 53 mensen gedood en wordt een twintigtal vermist. Het aantal gewonden wordt op 90 geschat. Koning Paul en koningin Frederika brachten een bezoek aan het eiland. Het ministerie van buitenlandse zaken zei, dat op tien eilanden in de Cycladen-archipel en de Dodecanesos schade is aangericht.

De eilanden Karpatos en Kassos in de Dodecanesos zijn vroeg opnieuw getroffen door een lichte beving en een vloedgolf.

De prefect van Santorini zei, dat de meeste slachtoffers vrouwen en kinderen zijn. De mannelijke bevolking was reeds op de akkers aan het werk toen de aardbeving zich voordeed.

Fabrikanten van Rum Carta no. 1 op doorreis

Zeer enthousiast over moderne bedrijf van J. A. J. Sprock

Willemstad. — Op ons eiland vertoeft op het ogenblik de heer Salvador Sicars, president-directeur van een der grootste rumfabrieken in Santiago-de-Cuba, waar, zoals de kenners zeggen, de wieg van de fijnste rum staat.

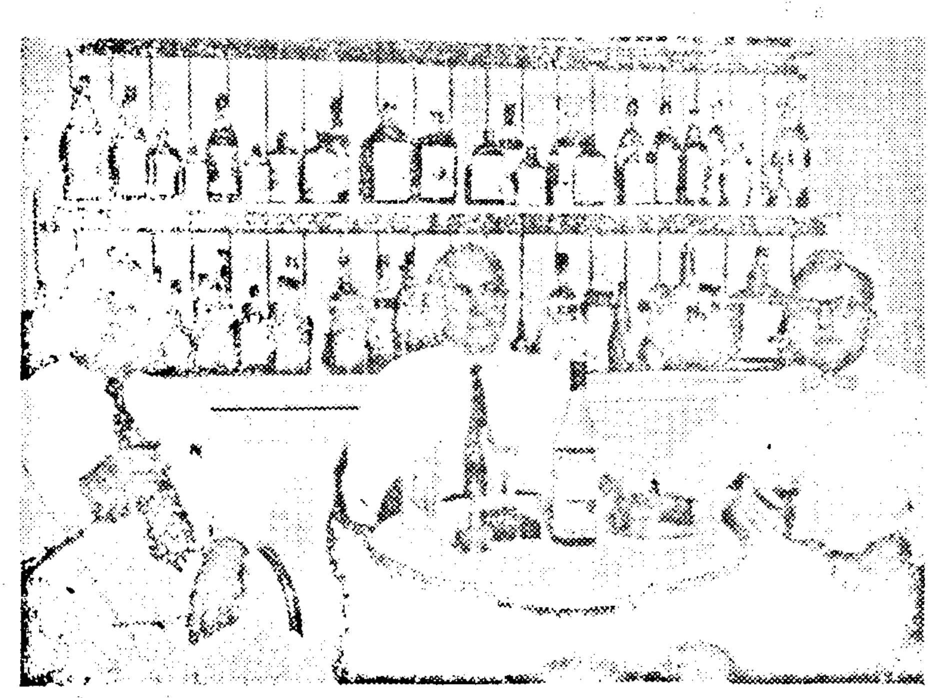
De heer Sicars, o.a. fabrikant van het befaamde merk Ron Carto no. 1, maakt een zakenreis door het Caraibische gebied en voert hier besprekingen met de agent van Ron Carta no. 1, de fa. J. A. J. Sprock N.V. Wij troffen hem en de heer J. A. J. Sprock aan op het kantoor van laatstgenoemde en hebben later tijdens een rondgang door de bottelarij met het bedrijf van de fa Sprock kennis gemaakt.

In deze bottelarij, waar o.a. de Carta no. 1 op flessen wordt afgetapt, werken plm. 35 mensen. Naast de rumbottelarij in de Werfstraat staat de fabriek waar Ponche Kuba wordt vervaardigd en dan beschikt de firma nog over een likeurstokerij in de Columbusstraat en een wijnbottelarij in de Penstraat. Alles bij elkaar werken zestig mensen bij de firma en zij neemt onder de lokale industrieën een voorname plaats in. Hoe belangrijk deze plaats wel is, moge blijken uit het bedrag, dat de fa per jaar aan invoerrechten en accijnzen betaalt, nl. meer dan ƒ 900.000.—.

„Ik voel me soms net een onbezoldigd ambtenaar, die voor het gouvernement werkt", merkte de heer Sprock lachend op.

De rum komt in vaten uit Cuba, Puerto Rico, Barbados en Trinidad en wordt hier, alvorens te worden gebotteld, nogmaals gefilterd. De heer J. A. J. Sprock, directeur van de firma Sprock, is 29 jaar geleden begonnen en heeft de bottelarij zelf opgebouwd. Hij voerde destijds de primeur van thuisbezorging in. Onlangs zijn zijn beide zoons, drs. Harold Sprock en Eric Sprock, afgestudeerd en werken nu bij hun vader.

Bij de rondgang door de fabriek merkte de heer Sicars op, dat hij in het gehele Caraibische gebied nog niet zo'n modern geoutilleerd en hygiënisch bedrijf had aangetroffen als dat van de fa Sprock. Vandaag vertrekt hij weer naar Santiago-de-Cuba.

Op bovenstaande foto staan v.l.n.r. de heren J. A. J. Sprock, agente van Rom Carta No. 1, Salvador Sicars en Drs. Harold Sprock. Het drietal brengt een toast uit op de toekomst van Rom Carta No. 1!

De heren Sprock en Sicars slaan belangstellend de eind-fase, namelijk de „bottling", gade.

Verwacht op de Antillen

Willemstad. — Met het ms. „Willemstad", welk schip alhier wordt verwacht op 22 juni a.s. zullen te Curaçao en Aruba de navolgende passagiers arriveren:

Op Curaçao:

Hr. & Mevr. H. A. W. Hasselink-Hendriks & 2 kinderen; Mevr. E. J. M. C. Weeber Heynen; Mevr. W. P. M. Roose-Tamson en 3 kinderen; Hr. en Mevr. A. E. Rambet-Göts en 3 kinderen; Mevr. C. E. Tdlohreg-Stadwijk; Mevr. E. Winkel-Pondaag; Mej. C. A. I. C. Oorthijs; Mevr. G. van Bochove-Strobbe en 2 kinderen; Mevr. G. J. A. M. Vermeer-Schwarts en zoontje; Mevr. Y. C. M. Ruijsink-Deumer en 3 kinderen; Hr. en Mevr. A. J. van Ravensbergen-Heindijk en 4 kinderen; Hr. en Mevr. V. G. O.Connor de Jongh en 2 kinderen; Hr. en Mevr. G. A. M. Benschop-Wansing en 3 kinderen; Mevr. C. F. de Jongh-Helmijr; Sgt. J. Verbree; Hr. en Mevr. R. Holster-Knaap en zoontje; Mevr. A. Damen-Hansen en zoontje; 67 man Koninklijke Marine.

Op Aruba:

Hr. en Mevr. J. Geurtsen-Vedder; Mej. A. van der Ham; Mevr. H. H. Kolfaard Nieuwland en zoontje; Hr. H. Mezas; Hr. E. H. Hennep.

De tegemoetkoming in de kosten van uitrusting van uitgezonden of gedetacheerde ambtenaren

Willemstad. — In de Memorie van Antwoord op de Landsverordening tot het vaststellen van het bedrag der tegemoetkoming ter zake van de kosten van uitrusting en voor verandering van werking van uitgezonden of gedetacheerde landsdienaren, zegt de minister van Algemene Zaken:

Met voldoening heeft de Regering er kennis van genomen, dat de Staten over het algemeen geen principiële bedenkingen hebben tegen de strekking van het onderhavig ontwerp.

Naar aanleiding van de suggestie om voor de personen, die van elders dan uit Nederland worden aangetrokken, de personen, die plaatselijk worden aangenomen en die niet in Nederland noch in de Nederlandse Antillen zijn geboren en de bursalen voorzieningen met betrekking tot het toekennen van overtocht en uitrustingskosten te treffen, moge het volgende naar voren worden gebracht.

Het komt maar weinig voor, dat de overheid personen van elders dan uit Nederland laat uitkomen. In voorkomende gevallen zijn de personen, die worden aangetrokken ook niet steeds afkomstig van hetzelfde land of werelddeel.

Een uniforme regeling voor dergelijke gevallen kan daarom bezwaarlijk worden getroffen.

In eventueel voorkomende gevallen zal naar billijkheid en voor zover nodig en mogelijk naar analogie van deze regeling worden gehandeld.

De plaatselijk aangenomen krachten zijn reeds hier woonachtig, zodat het niet nodig wordt geacht aan betrokkenen bij indiensttreding een vergoeding toe te kennen.

De bursalen studeren op overheidskosten en zijn verplicht na afloop van hun studie gedurende een bepaalde tijd voor de overheid werkzaam te zijn. Op betrokkenen zijn speciale regelingen van toepassing. Het komt daarom niet juist voor voor betrokkenen een voorziening als bedoeld te treffen.

In het ontwerp wordt inderdaad geen onderscheid gemaakt tussen de gehuwde ambtenaar, die zijn eigen huishouding moet inrichten en degene, die, gehuwd zijnde, in een gemeubileerd huis of in een pension woont.

Dit onderscheid kan naar het de Regering voorkomt, bezwaarlijk worden gemaakt, daar bij de uitzending nog niet vaststaat of betrokkene alhier al dan niet een eigen huishouding zal inrichten. Bovendien dient de besteding van bedoelde tegemoetkoming als een zuiver persoonlijke zaak te worden aangemerkt, terwijl het zeer sporadisch zal voorkomen dat een uitgezonden of gedetacheerde kracht gedurende zijn gehele verblijf in de Nederlandse Antillen zijn intrek in een gemeubileerd huis of pension zal nemen.

De ambtenaar, die wordt overgeplaatst, ontvangt krachtens de daarvoor geldende regeling een vergoeding voor verhuiskosten.

De door de Regering in de Memorie van Toelichting gedane mededeling, dat de animo van geschikt personeel om op de huidige voorwaarden te worden uitgezonden gering is, berust op uit de praktijk opgedane ervaring.

EXAMENS

Willemstad. — De uitslag van de M.U.L.O.-examens, gehouden op Curaçao op 7, 8 en 9 mei en 9 en 10 juli luidt als volgt:

Geëxamineerd 30 candidaten, afgewezen 4, geslaagd voor het A-examen 24, t.w. Louisa Otilia Pedro, Andre Leonard Pengel, Cecilia Dolores Louise Pereira, Alma Gloria Pichardo, Ilario Emilio Pieternella, Anna Precilia Promes, Ruth Mercedes Rafael, Ramona Jacinta Francisca Ranis, Gustavo Cruz Sacriste, Rolly Martinus Sammy, Hubert Hendrik Cándido Schoop, Norman Alejandro Schoop, Eléonore Richardson, Lidia Francia Richardson, Rubia Severiana Riedel, Garlein Adriano Girigorio Rojer, Herbert Salomon Pietersz, Rijmpje Elisabeth Ravelli, Julio Macario Reina, George Ronald Richardson, Rudy Adolph Egbert Rigaud, Wilhelmus Johannes Riko, Paulus van Rooijen, Alexander Omar Russel en voor het B-examen: 2 candidaten, t.w. Renaldo Francisco Pieters en Freddy Jean Rhuggenaath.

Asiento-Wisselbeker-tafeltennistoernooi

Emmastad. — De uitslagen van de op 4, 5 en 6 juli gespeelde wedstrijden zijn als volgt:

A-klasse: C.S.C. I — Marine I 2—8; Spes Patriae I — Barge Bad I 4—6.

B-klasse: Barge Bad II — Asiento V 10—0; H.F.S. I — Marine III 8—2; Asiento II — P.O.C. II 4—6; Spes Patriae II — Asiento IV 7—3; H.F.S. II — C.P.N. I 0—10 (reglementair); C.S.C. II — Marine II 4—6.

C-klasse: Barge Bad III — Asiento VIII 10—0; Spes Patriae III — H.F.S. III 5—5; H.F.S. V — Asiento IX 3—7; Asiento VII — C.H.C. I 4—6.

A-klasse: C.S.C. I kon niet veel eer behalen tegen het sterke Marineteam en verloor met groot verschil. Brandao was de enige, die tegenpunten kon scoren. Bruis van de Marine bleef ongeslagen.

Barge Bad I behaalde de kleinst mogelijke overwinning op Spes Patriae, dank zij subliem spel van Slengard, die geen partij van Barge Bad verloor en bovendien een belangrijk aandeel had in de gewonnen dubbel.

B-klasse: Asiento V werd aan de zegekar van Barge Bad II gebonden zonder een tegenpunt gescoord te hebben. Barge Bad II is hierdoor winnaar in de eerste afdeling van de B-klasse.

Met twee invallers kon Asiento II het niet klaren tegen POC II, hoewel de uitslag nog eervol is.

Aiento IV kwam een man te kort tegen Spes Patriae II en dit kwam haar op een nederlaag te staan.

H.F.S. II was absent en incasseerde hierdoor een reglementaire nederlaag van 10—0 tegen CPN I. Marine II had geen moeite met CSC II op mevr. Moreno na, die de drie Marinemensen sloeg.

C-klasse: Barge Bad III volgde het goede voorbeeld van de sterkere broeders en behaalde het C-klasse kampioenschap door een dubbele cijfersoverwinning op Asiento VIII.

HFS IV bestond ditmaal alleen uit St. Jago, die in zijn eentje drie punten tegen Asiento IX scoorde.

Dank zij mevr. Zingel won CHC II van Asiento VII.

Voor het kampioenschap in de B-klasse zullen de volgende teams een enkele competitie spelen: Barge Bad II, H.F.S. I, Marine II en Asiento II.

Geen J.P.F.-Filmavond

Willemstad. — Aan de leden van de Club JPF wordt medegedeeld, dat de filmavond van donderdag 12 juli a.s. wegens werkzaamheden niet doorgaat.

Zij, die met liefde spelen

O.W. Fischer en Gertrud Kuchelmann spelen de hoofdrollen in de film „Zij die met liefde spelen", welke morgenavond in West-End wordt vertoond.

Morgenavond vertoont WEST END om 7 en 9 uur de Duitse film **„Zij, die met liefde spelen".**

Dit verhaal van een modern huwelijk, waarin hartstocht naar geld en liefde zo'n belangrijke rol speelt, wordt door regisseur Rudolf Jugert op aanneemlijke wijze behandeld. Deze regisseur, die o.a. ook 's Nachts langs de weg" op zijn naam heeft staan, verstaat de kunst om romantiek tot haar recht te laten komen, zonder dat deze onwerkelijk gaat lijken. Ook zijn camera gebruik wortelt in dit „romantische realisme". Hij laat omgeving en achtergronden meespreken en zelfs meespelen — zo zijn de opnamen bij de rivier indrukwekkend door een zekere dreiging, die men niet geheel kan definiëren —, maar hij verliest zich nooit in het detail en de filmstijl heeft de verdienste van voor velen begrijpelijk te zijn.

Met het engageren van de acteur O. W. Fischer heeft de maker een goede keuze gedaan. In de rol van Peter van Booven, heeft de filmster het enigszins statische karakterspel in een nieuwe fase gebracht. De karakters, die hij uitbeeldt, vormen niet dat afgeronde geheel, waarbij men alle reacties als het ware van tevoren kan voorspellen. Integendeel, hij toont in iedere situatie een andere kant van zijn wezen en als Peter van Booven uiteindelijk de avonturier in zich weet te overwinnen, is die overwinning niet alleen door eigen kracht, maar juist door de inwerking van de liefde en het vertrouwen van een medemens tot stand gekomen.

Gertrud Kuckelmann, als Fischers tegenspeelster, past zich ook aan deze norm aan, terwijl Ruth Leuwerik, die de liefde van Fischer (in de film) met bekvechten tracht te winnen, voortreffelijk spel levert.

Deze Duitse film met Hollandse tekst brengen wij onder de aandacht van het bioscoopminnend publiek, zodat het ook eens anders over deze materie kan gaan denken en vooral de gedachtengang van de regisseur volgen, zonder evenwel het geheel met hem eens te zijn.

Politiek Labourparty

Londen. — De parlementsfraktie van de Britse Labourparty heeft een program inzake de buitenlandse politiek goedgekeurd, dat is opgesteld door een speciale subcommissie.

Het program spreekt zich voornamelijk uit voor 1) economische hulp aan minder ontwikkelde landen via de Verenigde Naties en gefinancieerd door een bijdrage van de Verenigde Naties leden overeenkomend met een procent van hun jaarlijkse inkomsten, 2) handhaving van de NAVO, doch met een volledige herziening van haar werkzaamheden en de bijdragen aan troepen van de leden, rekening houdend met de ontwikkeling van nieuwe wapens. Ook de organisatie voor Zuid Oost Azië willen de socialisten handhaven, als niet teveel nadruk wordt gelegd op het militair aspect ervan. Het pact van Bagdad moet echter beperkt worden en zijn economische onderdelen overgedragen aan een speciaal Verenigde Naties orgaan; 3) Labour blijft voor vereniging van Duitsland, doch de partij meent dat „soepelheid" betracht moet worden en dat de vereniging niet mag worden verbonden aan NAVO-lidmaatschap van Duitsland; 4) wat Cyprus en Singapore betreft spreekt Labour zich uit voor het beginsel van het zelfbeschikkingsrecht van volken. Het handhaven van bases temidden van een vijandelijke bevolking heeft geen zin. Bovendien menen de Labourdeskundigen, dat in het atoomtijdperk „eilandbases" ouderwets zijn. 5) aangaande het Midden Oosten meent Labour, dat alle wapenleveranties aan het Midden Oosten verboden moeten worden. Het Israelisch-Arabische geschil moet via de Verenigde Naties, dus met instemming van de Sovjet Unie, worden opgelost.

— De eerste minister van Malakka heeft bekend gemaakt, dat componisten over de gehele wereld kunnen meedingen in een wedstrijd voor het componeren van een volkslied voor Malakka, dat door het eerst officieel gespeeld zal worden als Malakka het volgend jaar onafhankelijk zal worden.

De voorbereiding van het Middenamerika. en Caraib. Voetbaltournooi te Curacao

Willemstad. — In 1938 vaardigde de toenmalige C.B.L.O. een commissie van drie personen naar Panamá af als waarnemers bij de Regionale (Olympische) Spelen. Niet alleen dat deze commissie de Nederlandse Antillen als lid van deze organisatie deed inschrijven, doch er werd toen ook van de gelegenheid gebruik gemaakt de Curaçaosche Voetbalbond aan te sluiten bij de in oprichting zijnde Middenamerikaanse en Caraibische Voetbalbond.

De bedoeling van laatstgenoemde bond is om voetbalkampioenschappen tussen de aangesloten bonden te organiseren en wel om de twee jaren.

Tot nu toe werd als volgt gespeeld
1941 te Costa Rica
1943 te Salvador
1945 te Costa Rica
1948 te Guatemala
1951 te Panamá
1953 te Costa Rica en
1955 te Honduras

Gedurende het laatste Congres wist de Curaçaosche Voetbalbond gedaan te krijgen, dat Curaçao als zetel voor de eerstvolgende wedstrijden werd aangewezen; deze wedstrijden zullen in mei 1957 te Willemstad worden gespeeld.

Bij de Middenamerikaanse- en Caraibische Voetbalbond zijn aangesloten de voetbalbonden van Costa Rica, Cuba, Curaçao, Guatemala, Honduras, Nicaragua, Panamá en Salvador.

Alhoewel de wedstrijden onder auspiciën van de betreffende bond worden gehouden, is het de gewoonte, dat een speciaal Comité, het zg. Organiserend Comité, wordt gevormd, bestaande uit enige leden van de plaatselijke bond benevens enige buitenstaanders; de gehele organisatie berust in handen van dit Organiserend Comité.

Voor de in 1957 te houden wedstrijden is het Comité als volgt samengesteld:

Voorzitter: M. S. L. Maduro; ondervoorzitter: mr. L. A. L. Weeber; 1e secretaris: H. A. Dennert; 2e secretaris: R. A. Curiel; 1e penningmeester: J. C. Viejou; 2e penningmeester: H. J. de Jongh; commissarissen: A. A. Lieder, J. A. J. Sprock, dr P. E. Nassy, Ch. B. Debrot, W. J. M. A. van Rosberg en P. Od Willems

Voorlopig werden uit deze heren de navolgende commissies samengesteld:

Huisvesting: A. A. Lieder, J. A. J. Sprock en mr L. A. L. Weeber.

Propaganda & Publiciteit: H. A. Dennert, Ch. B. Debrot, H. J. de Jong en mr L. A. L. Weeber.

Recreatie: M. S. L. Maduro, A. A. Lieder, J. A. J. Sprock, W. J. M. A. van Rosberg en Ch. B. Debrot.

Financiën: J. C. Viejou, H. J. de Jongh, Ch. B. Debrot, A. A. Lieder en M. S. L. Maduro.

Technische aangelegenheden: P. Od. Willems, R. A. Curiel, W. J. M. A. van Rosberg en dr P. E. Nassy.

Rusland levert duikboten aan Egypte

Cairo. — Volgens Egyptische persberichten worden verscheidene duikboten in Egypte verwacht. Volgens scheepvaartkringen worden deze door de Sovjet-Unie geleverd. President Nasser zal persoonlijk de Egyptische vlag op de schepen hijsen evenals op vier nieuwe torpedobootjagers — twee Russische en twee Britse — die onlangs zijn geleverd.

Amsterdamse Beurs

Kon. Olie aandelen	858
Unilever cert. v. aand.	424 3/4
Philips aandelen	288
Philips pref.	179 7/8
AKU aandelen	257 1/8
Ned. Scheepv. Unie aand.	180 3/8
KNSM aandelen	173 1/2
KPM aandelen	175
Ned. Handel Mij cert.	202
Nat. Handelsbank aand.	140
Escomptobank aand.	205
HVA aandelen	118 1/4
Amsterdam Rubber aand.	100
Ver. Deli Mijen	134 5/8
Aniem Nat. Bezit.	73 1/4
3% dollar oblig. Ned. '47	93 1/16
3% Nederl. '47 (obl.)	91 1/8
Holland-Am. Lijn aand.	187 1/4
Walvisvaart aand.	72
Amsterdamse Bank aand.	238 1/2
Holl. Bank Unie cert.	231 3/4
Billiton 2e rubriek	245
Billiton 1e rubriek	n.g.
Overzeese Gas Mij	n.g. ex dividend
Borsumij aand.	111
Lindeteves aand.	219
Royal Dutch Am. S. in $ 73.62	bieden
Rott. Bank aand.	216 1/2
Curaçaose Handel Mij	213 1/2
Wm. H. Muller & Co., nat. bezit.	324 3/4

Kon. Olie trad flink op de voorgrond bij direkte handel. De aandelen bereikte op 859 een nieuw naoorlogs hoogtepunt door zowel plaatselijke als buitenlandse, vooral Engelse vraag. De overige afdelingen waren goeddeels vriendelijk. De internationalen vorderden cerca 2 punten terwijl scheepvaart eveneens prijshoudender noteerde. De kultuurfondsen werden echter verwaarloosd en bleven onveranderd. De guldensbeleggingen vertoonden een gemakkelijke neiging. De koersgemiddelden:

Petroleum 305.51.
Industrie 166.69
Scheepvaart 167.34
Banken 143.93
Ind. fondsen 124.25
Algemeen 224.70.

LONDENS COMMENTAAR

(Van een correspondent in Londen)

Toen wij jong waren, speelden wij met haar alle dagen. Soms was zij warm en opgewonden en luidruchtig. Soms was zij koel en ingetogen. Maar zij was proper en blonk en had een volmaakter figuur dan enig meisje ter wereld. Hoe hadden wij haar lief in de dagen van onze onschuld! En niet beseffend hoe vergankelijk zelfs liefde en trouw zijn op deze aarde, wisten wij met zekerheid dat wij haar trouw zouden blijven alle dagen van ons leven. Gewis, wij zouden groot worden en de wereld in gaan evenals onze oudere broers. Maar de beminde zou eveneens opgroeien. En waarheen wij in later jaren ook onze schreden zouden richten, zij zou ons vergezellen, een beminde en onafscheidelijke levensgezellin.

Wij werden inderdaad groot, maar de beminde bleef onveranderd. En wij deden haar over aan een jongere broer die prompt zijn hart aan haar verloor. Voor eeuwig. Het duurde niet lang of die eens zo vurig door ons aanbedene, koper van buik en heet van hart, schel van stem en rusteloos van temperament, ging voorgoed heen uit ons leven.

De dame floot

En nu heeft zij zich gewroken, na al deze jaren. Want wij zagen haar weer en bevonden dat zij tot volle wasdom was gekomen. En zonder aarzelen hebben wij opnieuw ons hart aan haar verloren. „Patricia", hebben wij gefluisterd, „ik ben je ontrouw geweest in de dagen van mijn jeugd en ik heb innig berouw." „Patricia", hebben wij gezegd, „I love you!" Maar zij heeft ons uitgefloten en is hijgend van ons heengegaan. En nu is het ons troosteloos te moede. Want het is een verschrikkelijke zaak op middelbare leeftijd reddeloos verliefd te worden en te moeten beseffen dat de liefde onbeantwoord moet blijven. En het is een verschrikkelijke ervaring voor een vrij fatsoenlijk man te worden uitgefloten op een Engelse weide in tegenwoordigheid van honderden Britse boeren met hunne boerinnen en boerenkindertjes. O Patricia!

Wij zagen Patricia voor het eerst — en verloren prompt aan haar ons hart — in een Engelse weide. De wei lag in het midden van een ondiep en uitgestrekt dal, een grote groene kom. Ringsom lagen andere weiden, en aan de rand van de kom lag hier en daar een nog groene korenakker en nu en dan een klein bos. En naast een van de bossen aan de rand van het dal lag een weide waarop zwartbonte koeien roerloos stonden onder een lage zwaarbewolkte lucht. Nu en dan wierp de zon, die in Engeland soms zeer theatraal kan doen, uit louter effectbejag, door een gat in de wolken een zonnestraal op de verre weide met de roerloze dieren. Dan was het zwart op de koeienflanken onwerkelijk zwart, het wit overdreven wit. En de koeien zagen er uit als speelgoeddieren, dachten wij, ergens achter de bos verborgen zit een reuzenbaby met een reuzenluier en speelt met ander landelijk speelgoed.

In onze weide waren wij niet alleen. Honderden boeren en dorpelingen uit de nabije omgeving stonden eveneens in rijen opgesteld rond de touwen waarmee de renbaan op de wei was afgezet. De parade begon en het hart schoot ons onverwijld in de keel. Zeventien schonen, waarlijk en ontroerend schonen, gingen langzaam aan ons voorbij. Zij gingen in majesteit, en wij gedachten met wroeging die kleine, koperblonde, die wij ontrouw waren geweest in de dagen van onze jeugd. Daar gingen zij voorbij, en sommigen waren groot en machtig en ontzagwekkend. Anderen waren klein en bijna speels. En in hun midden ging Patricia, acht ton aan schoonheid. Bruin van buik, ... van pijp, hijgend van stomende passie, rolde aan onze ontroerde blik voorbij de meest aanvallige stoomtractor die wij ons leven gezien hebben. En op haar borst blonk in koper haar naam: Patricia. O Patricia!

De Engelsen zijn niet een gelukkig volk, misschien omdat zij ontdekt hebben dat wat buitenlanders aanduiden met de naam „geluk" dikwijls een zo potsierlijke indruk maakt op een Engelsman. Zij bewaren hun energie liever voor andere vormen van tijdverdrijf, liefst een weinig zonderling. En zo zijn er onder meer op het Engelse land boeren die verliefd zijn op ouderwetse stoomtractors. En die boeren hebben een vereniging opgericht welke de fiere naam draagt van „The National Traction Engine Club", waarvan het lidmaatschap openstaat voor „alle geestdriftigen" die bereid zijn mee te werken om de belangstelling voor stoomtractors in leven te houden, ja, voor allen die willen voorkomen dat stoom alleen nog maar een toevlucht kan vinden in theeketels. De vereniging telde tot voor kort zeshonderd en tien leden. Nu telt zij zeshonderd en dertien, want het bevriend echtpaar dat ons in hun auto derwaarts voerde — bless their gentle hearts — en wijzelf zijn onmiddellijk lid geworden. En als de stoom een beetje voort blijft leven in het land en de hete buiken blijft voeden van de antieke tractors, dan is het ons voorrecht daaraan te hebben meegeholpen, ook al zijn wij geheel buitenlands en niet meer dan een vreemd knolgewas op de Engelse akker. No. 613 zijn wij, en waar ook voortaan Britse stoom in verdrukking komt, kan hij rekenen op onze toegewijde Nederlandse steun.

Lord of the Isles

Het was deze vereniging, deze geestdriftige stoomclub in welker gelederen wij nu mee hijgen, welke een stoomrally had georganiseerd waar wij naar toe zijn gegaan. En daar reden de zeventien majestueuze mededingers langzaam en plechtig voorbij in de parade waarmee dit onvergetelijk stoomfestijn werd geopend op een grote weide in het dorp Elmsworth, gelegen tussen St.-Neots en Cambridge. Daar reden zij, en sommige waren bijna vijftig jaren oud, maar blonken ondanks hun ouderdom als gepensioneerde sergeant-majoors in een gedachtenisoptocht. En sommigen wogen twintig ton en waren als locomotieven zo groot en hadden monsterachtige vliegwielen en een klein bos van rusteloze pistonarmen en vinnige stalen ellebogen op de rug. En er waren twee oude kermistractors, overkapt, en versierd met blinkende koperen koetslampen, en met koperen spiraalbuizen rond de dakspijlen. Die hadden eens de kermiskaravanen voortgetrokken langs Engelands wegen, hadden cakewalks en carrousels aangedreven, en in hun nabijheid dansten eens de deernen. Een van deze had zelfs kermislichtjes rond de overkapping die aangingen telkens als het stalen dier de baan verliet om het veld over te laten aan andere mededingers. Dan ging zij ter ruste in een nabijgelegen weide en herviel in de oude lumineuze luchthartigheid.

En temidden van deze ondraaglijke overdaad van stoombewogen ijzerbeesten met hun snorrende vliegwielen ging Patricia, rolde de beminde aan wie wij onmiddellijk en reddeloos ons hart verloren. Zij woog slechts acht ton, maar zij was waarlijk elegant. Haar ijzeren buik hing laag, rank was haar pijp en blinkend haar flanken. Haar kleur was sjokoladebruin versierd met koperen banden. En zij had de mooiste fluittoon van allemaal. Want sommige van de tractors hadden vreemde, hese en geheel ontoereikende fluitstemmen als van verkouden merels. En er was één stoomfluit die verlegen en schor stotterde als ware zij verlegen of wellicht beschaamd over iets dat niemand mocht weten. Er was een monster dat overtuigend een schip op zee na kon doen, zwalkend in de mist. Maar de stem van onze ijzeren koningin, de stem van Patricia, was de schoonste van alle, een heerlijke vlegelachtige fluittoon. Patricia was geheel volmaakt Zo elegant waren haar bewegingen, zo rank haar vliegwiel, zo sereen haar hete gang. O Patricia! Wij hadden haar nauwelijks aanschouwd of de liefde waarmee wij in onze jongensdagen hadden gespeeld met een kleine koperen stoommachine keerde in ongekende hevigheid terug in ons trouweloos hart. „O Patricia", hebben wij gezegd, „I love you", hebben wij gefluisterd. En zij heeft ons in het openbaar uitgefloten.

Temidden van de anderen ging zij ons onverschillig voorbij, met „Nippy" en „Kitchener" die van de kermis kwam, en „Winifred" en „Lord George" en „Lord of the Isles". En er was zelfs een goede landbouwer die zijn stoommachine „Iolanthe" had gedoopt, naar de opera van Gilbert en Sullivan. En hij moet bij deze doop gedacht hebben aan de passage in het libretto die speciaal geschreven had kunnen zijn voor stoomtractors:

„Oh, 'tis a glorious thing, I ween,
To be a regular Royal Queen!
No half-and-half affair, I mean,
But a right-down regular Royal Queen."

Want stoomtractors zijn de edelste van alle stoommachines. Hun vorm is, gelijk die van het nijlpaard, voldoende onwaarschijnlijk om de gevoeligen te vertederen. En stoomtractors zijn eleganter dan stoomwalsen, die te nuttig zijn om u schoonheidsontroering te bezorgen. Geef ons tractors, de ware en enige stoomkoninginnen. Ja, wij hebben wel eens gedacht dat de stoomtractor haar (de mooiste tractors zijn altijd vrouwelijk) vormt ontleent aan de laatste Engelsman die waarlijk in het geluk heeft geloofd. En toen hij eindelijk dit geloof moest prijs geven, besloot hij iets te bouwen dat meer op het geluk leek dan enig ding op aarde. En zo werd in Engeland de eerste stoomtractor gebouwd, en dank zij onze vereniging van stoombeschermers zullen haar nazaten nog lang rommelen in hun ingewanden.

„Patricia, I love you"

Lingerie op de renbaan

Wij hebben ze voorbij zien gaan, de verhitte vorstinnen. En vervolgens hebben wij de stoelendans gezien waaraan alle zeventien deel namen. Er werd een rij grote stalen bussen opgesteld midden op de grasbaan op gelijke afstand van elkaar. De machines startten en de muziek bierde door de luidsprekers. Iedere keer als de muziek plotseling zweeg, moesten de bestuurders hun monsters onmiddellijk halt doen houden (geen kleinigheid voor twintig ton staal met stoom in de buik), en dan moesten de bestuurders naar de bussen hollen en gaan zitten. En er was, zoals dat behoort, telkens een bus te weinig. En na elke ronde verliet een stoommasjien mokkend en soms verachtelijk fluitend de baan. En er was een vogelverschrikkerswedstrijd, waarin de mededingers voordat zij mochten starten zich moesten steken in erg nauw en erg onschoon damesondergoed hetwelk zij over hun gewone mannetjeskleding moesten persen, en dan moesten zij naar hun ijzeren rijdieren hollen en starten. En winnaar was hij die niet slechts het eerste de eindstreep bereikte maar die zich bovendien het eerst ontdeed van de onfraaie dameslingerie. En er was een hinderniswedstrijd, een slalom rond ijzeren bussen. En er was een wedren voor dames, gereden in heats op twee twintigtons monsters, beide van hetzelfde type en van het jaar 1919. Op beide machines bevond zich een machinist die niet anders had te doen dan de stoomdruk op te voeren. De dames bedienden alleen maar het stuur en de wedren was wederom een slalom rond de bussen. En toen hebben wij iemand die ons dierbaar is van aanschijn tot aanschijn gezien met het geluk. En zij heeft het schone gelaat afgewend. Want de dame, die gezamenlijk met haar echtgenoot ons naar Elmsworth had gebracht, en die nu, evenals wijzelf, het voorrecht geniet lid te mogen zijn van de stoomtractorbond, ontving van de vrouw van de clubvoorzitter, een vriendin, de uitnodiging om deel te nemen aan de dames handicap-race, om, staande hoog op een ijzeren plaat, een van de groene monsters met een snelheid van acht kilometer per uur rond de bussen te jagen. En zij weigerde! Had men ons gevraagd deel te nemen aan een van de rennen, hoe hadden wij ons gerept, hoe hadden wij behoord tot de voor immer vervoerden!

Patricia had niet veel succes in de rennen. Maar dat kwam omdat zij duidelijk hooghartig was van aard en het allemaal een beetje beneden haar stand vond. Maar ondanks dat bleven wij haar liefhebben met hartstocht. En zij heeft niet van ons willen weten. Toen wij heengingen en ons geleidelijk loswerkten uit de lange file auto's die met ons de weide verlieten, passeerden wij Patricia die langzaam voortrolde langs de landweg. „Patricia, I love you", hebben wij gefluisterd in het voorbijgaan. Maar zij floot, honend en canailleus, en heeft zich fluitend op ons gewroken om het onrecht dat wij haar hebben aangedaan, toen zij jong was en klein en koperblond.

SURINAAMSE Volksmuziekschool opent dezer dagen haar poorten

Paramaribo. — De Surinaamse Volksmuziekschool heeft de deuren geopend van het gebouw aan de Grote Combeweg No. 28, waar ze is ondergebracht. Op een persconferentie deelden de directeur, Harmen Haakman en de onder-directeur L. Lichtveld, aan de pers bijzonderheden mee over deze nieuwe aanwinst voor het cultureel Centrum Suriname en de STICUSA.

De school moest financieel binnen het bereik van de kleine man liggen (een probleem dat zeker voor de helft van de tijd de verwezenlijking heeft opgehouden), en moest muzikaal volkomen verantwoord worden opgezet. Beide oogmerken konden tenslotte bereikt worden door de opoffering van de particuliere lesgevers die tenslotte bereid gevonden werden zich aan de school te verbinden als leraar.

De opleiding is geplitst in drie afdelingen: een voor beginners, een voor gevorderden en een voor vakstudie. Bovendien is er nog een verdeling naar jeugdigen en volwassenen. In het begin zal vooral veel aandacht besteed worden aan de theoretische, algemene muziekleer. De cursussen worden besloten met examens, waarvoor diploma's worden verstrekt. Er wordt naar gestreefd deze certificaten eerlang gelijkgesteld te krijgen met overeenkomstige buitenlandse. Afgestudeerden kunnen zich bekwamen voor het solistendiploma, waarvan de eisen overeenstemmen met die der huidige conservatoria. Er zullen ook werkavonden en voordrachten worden georganiseerd. Het lesgeld loopt van Sf. 2.50 tot Sf. 10 per maand.

Caribbean Aluminium and Allied Workers Federation opgericht

Paramaribo. — De conferentie te Paramaribo gehouden door arbeidersleiders uit Trinidad, Jamaica, Cuba, Brits-Guiana en Suriname onder auspiciën van de Caraïbische Divisie der Organisacion Interamericana de Trabajadores heeft besloten tot de oprichting van een Caribbean Aluminium and Allied Workers Federation met hoofdkwartier in Trinidad. Voorzitter werd voor de eerste keer de heer Leo Eliazer van de Surinaamse Mijnwerkers Unie.

Gestreefd zal worden naar een gemeenschappelijke loonpolitiek en gelijke arbeidsvoorwaarden voor de bauxietarbeiders in het Caraïbisch gebied.

SCHAT-EILAND

door ROBERT L. STEVENSON

(Vertaald door Yge Foppema)

71

„Wat jou betreft, Jim," zei hij, „ik vond het ellendig genoeg, maar ik moest doen wat me het beste leek voor degenen die op hun post waren gebleven, en wie z'n schuld was het, dat jij daar niet bij hoorde?"

Toen hij die morgen ontdekt had, dat ik ook zou worden betrokken bij de afschuwelijke verrassing die hij de muiters had bereid, was hij in één ren naar het hol gedraafd. Daar had hij de jonker achtergelaten om op de kapitein te passen, hij had Gray en Ben Gunn meegenomen en was op weg gegaan, schuin het eiland over, om klaar te staan bij de pijnboom. Weldra was het hem echter duidelijk geworden, dat wij een voorsprong hadden, en toen was Ben Gunn, die vlug ter been was, vooruitgestuurd om in z'n eentje zijn best te doen. Hij had de inval gekregen op het bijgeloof van zijn voormalige scheepsmakkers te werken, en daarmee in zover succes gehad, dat Gray en de dokter het bosje hadden bereikt en al in hinderlaag hadden gelegen vóór de komst van de schatzoekers.

„Ha!" zei Silver, „'t was maar gelukkig voor me dat ik Hawkins bij me had. Als ik alleen was geweest, had u me in mootjes laten snijen, dokter, en u had u d'r niks van aangetrokken." „Geen steek," zei dokter Livesey opgewekt.

Intussen hadden we de boten bereikt. De dokter sloeg er één van stuk met het houweel; vervolgens stapten we allemaal in de andere en staken in zee teneinde om het eiland heen naar de Noorderinham te roeien.

Dat was een tocht van acht, negen mijl. Silver was halfdood van vermoeidheid, maar hij werd net zo goed als wij allemaal aan een riem gezet, en weldra schoten we over een kalme zee flink op. We liepen het kanaal uit en rondden de Zuidoosthoek van het eiland, waar we vier dagen te voren de Hispaniola omheen geboegseerd hadden.

Toen we voorbij de heuvel met twee toppen kwamen konden we de zwarte ingang van het hol van Ben Gunn zien, vlak daarbij stond iemand op een musket geleund. Dat was de jonker; we wuifden met een zakdoek en gaven hem drie hoeraatjes, en Silver juichte net zo hard mee.

Drie mijl verder, net in de ingang van de Noorderinham, wat kwamen we daar tegen? De Hispaniola, die in z'n eentje aan het kruisen was gegaan. De laatste vloed had de schoener vlot gemaakt, en als er veel wind had gestaan, of een sterke getijstroom zoals in de Zuidelijke ankerplaats, dan hadden we het schip nooit teruggezien, of het was reddeloos gestrand. Nu was er weinig schade aangericht, afgezien van het verongelukte grootzeil. We brachten een nieuw anker uit en lieten het in anderhalf vaam water vallen. Daarna roeiden we weer met ons allen buitenom naar de Rumbaai, dat was de dichtstbijzijnde landingsplaats om bij de schatkamer van Ben Gunn te komen, en vervolgens keerde Gray alleen met de sloep terug naar de Hispaniola, waar hij als wacht de nacht zou doorbrengen.

Van het strand liep de kust glooiend op naar de ingang van het hol. Bovenaan stond de jonker op ons te wachten. Tegen mij was hij hartelijk en welwillend, hij zei niets van mijn escapade, geen blaam en geen lof. Toen Silver hem beleefd groette, kreeg hij een kleur.

„Jan Silver," zei hij, „je bent een ontzaglijke schurk en bedrieger, een monsterlijke bedrieger. De dokter heeft me gezegd dat ik je niet moet laten vervolgen. Goed, ik zal het niet doen. Maar de doden hangen om je nek als molenstenen, man!"

„Dank u beleefd, meneer," zei Lange Jan en groette opnieuw.

„Waag het niet om me te bedanken!" riep de jonker uit. „Ik verzaak mijn plicht aan je op een afschuwelijke manier. Schiet op!"

Toen gingen we allen het hol binnen. Het was er ruim en luchtig; er waren een bron en een vijvertje met helder water waar varens overheen groeiden. De vloer bestond uit zand. Bij een groot vuur lag kapitein Smollett, en ver in een hoek, waar de gloed van het vuur slechts een schemerig flikkerend licht verspreidde, zag ik grote hopen munten liggen en vierkante stapels gouden staven. Dat was de schat van Flint die we van zo ver waren komen zoeken en die nu al aan zeventien man van de Hispaniola het leven had gekost. Hoeveel bloed en smart, hoeveel goede schepen er voor naar de kelder waren gejaagd, hoeveel dappere kerels geblinddoekt van de plank hadden moeten lopen, hoeveel kruit en kogels, hoeveel schande en leugens en wreedheid dit alles had gevergd, misschien kon geen mens ter wereld dat meer zeggen. En toch waren er nog drie op dat eiland: Silver, de oude Morgan en Ben Gunn, die elk hun aandeel in die misdaden hadden gehad, zoals elk van hen tevergeefs had gehoopt aandeel te hebben in de beloning er van.

„Kom binnen Jim," zei de kapitein. „Je bent een beste jongen in je soort, maar 't lijkt me beter dat wij maar niet meer samen gaan varen. Je bent me te veel een geboren gelukskind. Ben jij daar, Jan Silver? Wat kom jij hier doen?"

„Me weer present melden, kaptein," antwoordde Silver.

„Hm," zei de kapitein, en dat was alles wat hij zei.

Wat heb ik die avond gegeten, met al mijn vrienden om me heen, en wat een heerlijk maal hadden we van het gezouten geitevlees van Ben Gunn en lekkernijen en een fles oude wijn van de Hispaniola. Ik weet zeker dat er nooit vrolijker of gelukkiger mensen bij elkaar hebben gezeten. En een beetje achteraf zat Silver, bijna buiten de lichtkring van het vuur, maar hij at met smaak, sprong meteen op als er iets nodig was, lachte zelfs bescheiden mee als wij lachten — dezelfde vriendelijke, beleefde, onderdanige zeeman van de uitreis

(Wordt vervolgd)

TOM POES en de Daadsteller

2505 — Na de laatste woorden van Tom Poes begon heer Bommel na te denken. En hoe meer hij nadacht, hoe meer hij opknapte. Tenslotte rechtte hij zich de rug en trok zijn jas goed.

„Ik begrijp nu alles", sprak hij. „Toen ik zei, dat ik die deuren zou laten maken wanneer ik het voor het zeggen had kwam mijn wensvermogen in werking, als je begrijpt wat ik bedoel. Want wij heren hebben dat héél sterk! Dat wensvermogen, bedoel ik......"

„Hm", zei Tom Poes, „daar heb ik nooit veel van gemerkt!"

„Bah"! hernam heer Ollie. „Ik beschik op dat gebied over grote krachten, die ik meestal bescheiden verberg — dat moest jij weten, jonge vriend. Maar als de nood groot is en wanneer ik zéér sterk iets verlang, dan gebeurt het ook!"

„Wat een onzin", zei Tom Poes wrevelig. „Die wensen van U geven altijd alleen maar ellende, dat hebt U toch wel met die wensgrot gemerkt! U moest wijzer zijn!"

„Wijzer zijn?!" riep heer Bommel uit. Hij liep rood aan en het zag er een ogenblik naar uit, dat hij in woede zou losbarsten. Doch toen beheerste hij zich.

„Goed ik zal wijzer zijn", zei hij vreemd kalm. „Ouder en wijzer. Ik zal zwijgen. Wijs, doch eenzaam, dat is mijn lot. Hm — en laten we nu geen ruzie maken. Het is hier al akelig genoeg. Ik wou, dat het vuur wat harder brandde — het is koud!"

„Ik heb geen hout meer", zei Tom Poes.

Op dat moment klonk er een vreemd geluid in de schoorsteen. De rook sloeg in het duistere vertrek, een vieze roetklomp viel in de vlammen en daarop stortte met luid geraas een groot aantal houtblokken in de haard.

Stichting van SURINAAMS Radio-therapeutisch Instituut draagt paviljoen aan land over

Paramaribo. — Dezer dagen heeft de Stichting Surinaams Radio-therapeutisch Instituut een paviljoentje met apparatuur aan het land overgedragen. De voorzitter, de heer J. de Vries, gaf aan de minister van volksgezondheid, dr A. Faverey, de beschikking over het Instituut.

De heer De Vries herinnerde eraan, dat de Stichting in 1948 op initiatief van dr H. van Ommeren werd opgericht met als doel de behandeling van kanker en aanverwante ziekten. Later werd afgezien van het voornemen een eigen gebouw en praktijk op te zetten, in plaats daarvan werd besloten het land een moderne apparatuur te schenken. In overleg met deskundigen is een zodanige combinatie gekozen, dat, met de reeds in 's lands hospitaal aanwezige apparaten, een uitrusting is verkregen, die in het gehele Caraibische gebied nauwelijks kan worden geëvenaard.

De apparatuur kost Sf 45.000,— het paviljoentje Sf 18.000,—, montagekosten en andere uitgaven beliepen Sf 16.000,—. Aan particuliere bijdragen werd Sf 34.000,— bijeengebracht en de verkoop van speciale zegels leverde Sf 40.000,— op.

Paramaribo. — Per ms. Bonaire vertrokken naar Nederland de heren J. Tjin Fooh, W. Cederboom en S. Blik om er een opleiding als cineast te volgen. In Suriname kregen zij een vooropleiding van Peter Creutzberg, die door STICUSA hiervoor was uitgezonden.

Extra nummer van „Vooruit"

Paramaribo. — De PSV-Statenleden C. Biswamitre en J. Emanuels hebben hun partij doen weten het aan de orde stellen van Evenredige Vertegenwoordiging niet urgent te achten.

„Vooruit", partij orgaan van de PSV, is nu met een extranummer uitgekomen, dat van voor tot achter vol citaten staat uit artikelen door Biswamitre en Emanuels in „Vooruit" geschreven in de loop der tijd, in welke artikelen zij een heel ander standpunt dan thans huldigden.

Aan Emanuels worden ook citaten uit door hem geschreven artikelen in herinnering gebracht over partijdiscipline waaruit blijkt dat hij de opvatting huldigde dat de partij aan de statenleden opdrachten kon geven. Thans heet het dat de statenleden geen directieven van de partij moeten hebben.

Surinaamse oppositie tegen garantiestelling lening aan Stichting Volkswoningbouw

Paramaribo. — De Staten van Suriname handelden dezer dagen vlot een agenda af waarop enkele wetsontwerpen stonden. Een der ontwerpen betrof garantiestelling van het land voor een lening van Sf. 3 miljoen door Nederlandse institutionele beleggers aan de Stichting Volkswoningbouw gegeven.

De oppositieleider J. Lachmon verklaarde, dat hoezeer de oppositie ook het goede van deze zaak inziet, zij niet mee zal stemmen, ten eerste omdat ze de benoeming van minister Kolader van Sociale Zaken steeds als onwettig heeft bevochten, en ten tweede als uitvloeisel van de door haar uitgestippelde politiek.

Dr. S. Axwijk van het Eenheidsfront merkte op niet te begrijpen dat de oppositie het landsbelang erkennende toch partijbelang doet bepalen hoe zijn stemt.

Oppositieleider J. Pengel verklaarde toen dat de oppositie niet stemt omdat ze een statenontbinding op het oog heeft om alzo het landsbelang te dienen.

Surinaams citrusfruit naar Nederland

Paramaribo. — Dezer dagen is de eerste verscheping van citrusfruit van de oogst 1956 naar Nederland verzonden. Het was een kleine partij, negenhonderd kratten grapefruits en sinaasappelen. Op het ogenblik wordt de tweede verscheping, 13.300 kratten, verpakt.

Deze export vindt plaats onder het contract tussen de Surinaamse Citrus Centrale (met goedkeuring van de planters) en de Nederlandse firma Van Hoeckel, die de oogst van dit jaar zal afnemen. Geraamd wordt dat de oogst 140.000 kratten ten hoogste zal omvatten.

Twee visies op Bruckner
Nieuwe opnamen van de „Vierde" en de „Achtste"

Het gelukkige toeval wilde alweer, dat vrijwel tegelijkertijd twee Bruckner-opnamen op mijn tafel verschenen, de Vierde symphonie in Es dur op DCG 19055/56 LPEM, en de Achtste symphonie in c moll op Philips A 00294/5 L. En het nog gelukkiger toeval wil, dat de Vierde wordt gespeeld door Eugen Jochum met het Symphonie Orkest van de Beierse Omroep, en de Achtste door Eduard van Beinum met het Concertgebouworkest, twee van de beste dirigenten met twee van de beste orkesten ter wereld, maar onderling geheel verschillend, vooral de dirigenten.

De liefhebber, die zou moeten kiezen, heeft het verre van gemakkelijk. De kwaliteit der interpretaties is wel verschillend, maar overigens gelijkwaardig. De hoedanigheden van het geluid liggen eveneens niet ver uit elkaar. De presentatie van Philips is voordeliger dan die van DGG. De laatste heeft vier plaatzijden gebruikt om er de Vierde in te snijden, terwijl Philips voor de Achtste, in een zeer

DISCOPHILIE

aantrekkelijk album met analyse en notenvoorbeelden verpakt (natuurlijk geeft ook DGG een uitvoerige analyse op de hoezen) slechts drie plaatzijden gebruikte en er toch in slaagde de voorecho te vermijden. Op de vierde plaatzijde krijgt men de Derde symphonie van Schubert eveneens van van Beinum en het Concertgebouworkest toe. Dat is niet alleen prettig maar ook zinvol. Schubert en Bruckner staan tot elkaar in de nauwste relatie.

En wat de beide symphonieën betreft, daar weet de Bruckner-kenner helemaal geen keuze tussen te doen. De Vierde, bijgenaamd de Romantische, zou men liefelijk kunnen noemen, maar het woord is te klein van draagkracht om zulk een gigantisch stuk te karakteriseren. In ieder geval is zij vervuld van prachtige, bekoorlijke en aansprekende muziek. De Achtste is de meest monumentale van Bruckners symphonieën, zij is gecompliceerder van geest en ook van structuur dan enige andere en haar beroemde Des-dur Adagio is een van de meest verheven stukken der symphonische litteratuur. De Achtste is uiteraard minder gemakkelijk aansprekend dan de Vierde, maar voor degenen, die Bruckner werkelijk geproefd hebben, maakt dat geen verschil.

Hiermee zijn de voornaamste overeenkomsten en onderlinge differenties aangegeven. Ter karakteristiek van de uitvoeringen zijn hier geconfronteerd de benadering van Jochum en de benadering van van Beinum. De laatste is ons uiteraard het meest vertrouwd. Zij is van de beide de meest eenvoudige in die zin, dat van Beinum zich uitsluitend concentreert op de muzikale structuur en de klank. Van Beinums Brucknerlezingen worden voor alles gekenmerkt door een bovenmenselijke rust, een diepe bezonkenheid en stilte waaruit de muziek opwelt en waartoe zij terugkeert. Hij volgt de partituur als een volkomen eerlijk muzikant. Met enorme muzikanteske gaven begiftigd als hij is, en deze gaven overgebracht hebbend op zijn orkest, zodat daar een heel aparte speelstijl uit ontstaan is, hebben zijn Bruckner-interpretaties een geheel uniek karakter gekregen. Deze kolossale stukken lijken zich inderdaad zelf te spelen, en deze uitwerking is niet natuurlijk verkregen, doordat van Beinum er niets aan doet, maar doordat datgene wat hij eraan doet geheel uit de natuur van de partituur lijkt voort te komen en zich dan ook niet als een merkbare ingreep van de vertolker opdringt. Uit die instelling vloeit reeds voort, dat zijn tempi nooit overmatig langzaam zijn, maar het betekent toch wel, dat hij binnen het verloop van een symphoniedeel de tempi herhaaldelijk wisselt, doch altijd zo onmerkbaar en in overeenstemming met de werking van spanning en ontspanning, dat men het pas bemerkt, als men het werkelijk - uit ambachtelijke overwegingen bijv. - bemerken wil. Van Beinum kent geen excessen in de voordracht en evenmin bijzondere effecten. Bij hem staat een Brucknersymphonie als een onbeschrijfelijk groots landschap, dat zich ontrolt naarmate men er verder in doordringt. Op het hoog optorende slot gekomen is het de luisteraar inderdaad of hij het geheel in één oogopslag overschouwt.

Eugen Jochums uitgangspunt is van jongsaf aan een geheel ander geweest, en het is dat in wezen nog, al heeft hij het van lieverlede verfijnd en gradueel gewijzigd. Als men deze nieuwe opname van de Vierde vergelijkt met de oude opname, die hij een kleine twintig jaar geleden van het werk heeft gemaakt voor Telefunken met het Philharmonisch Orkest van Hamburg, dan ziet men de overeenkomsten maar ook de verschillen pas goed. Jochum is dramatisch en zelfs theatraal, dit laatste dan niet bedoeld in de ongunstige zin, maar om het pathos van zijn plastiek aan te duiden. Maar twintig jaar geleden was hij ook nerveus en onrustig. Thans is hij dat niet meer. Wel hypersensitief, maar dat dan enorm beheerst. Daaruit ontstaat reeds een grote spanning. Deze wordt dan uitgewerkt doordat hij per saldo toch een dramatische kijk op Bruckner heeft gehouden, die hij niet alleen realiseert in de contrastwerking, waarmee hij de groepen tegenover elkaar stelt, maar evenzeer in de uitermate grote zorg, waarmee hij honderden details uitwerkt, scandeert en profiel verleent. Jochums Bruckner spreekt u aan door een briljant verstand, maar er dient aan toegevoegd te worden, dat het een bezield verstand is en derhalve door oprecht sentiment wordt gedreven. Maar hij is schitterend analytisch en spectaculair in zijn uitwerking en het doorvieren van een tempo en het uitzetten van de klank tot haar uiterste grens in hoogtepunten zijn wezenseigenschappen van de instelling, die Jochum op Bruckner heeft.

Ziedaar twee totaal verschillende persoonlijkheden, twee visies, die beide verdedigbaar zijn en beide de grootste bewondering verdienen. Bij Jochum dramatiek, een ontwikkeling der gebeurtenissen in de tijd. Bij van Beinum uiteraard ook dramatiek, doch niet meer dan strikt inhaerent is aan de partituur en die dan vooral in den brede en de diepte doorvorst. Wie kan, mag kiezen.

Over het geluid nog een enkel woord. Beide opnamen zijn topprestaties resp. van DGG en Philips, maar die van DGG is bijzonder opmerkelijk, niet alleen omdat zij zulk een bij uitstek exacte, fijn gesneden klank geeft, maar bovenal omdat haar klankbeeld dermate is opengewerkt, dat men alle vul- en tussenstemmen hoort. Men hoort hier meer dan men ooit in een zaal blijkt te kunnen horen. Philips daarentegen komt het meest nabij aan het klankbeeld van de zaal, maar is wat minder exact van klank, en misschien meer een directe weerslag van de werkelijkheid. Ook daarover kan men eindeloos twisten. Maar kiezen? - Neen. De liefhebbers moeten zelf luisteren.

1955 rekordjaar voor de Amerikaanse olieindustrie

New York. — De Amerikaanse olieindustrie brak in 1955 alle record voor produktie, consumptie, inkomsten, dividenden en kapitaalsuitgaven — volgens het jaaroverzicht van de olieindustrie dat is gepubliceerd door de Chase National Bank.

De niet-communistische wereld gebruikte in 1955 103% meer olie dan in 1946. Het verbruik bereikte een record van 14,4 miljoen vaten per dag. De bruto-activa van de gehele olieindustrie in de niet-Communistische wereld beliepen 63 miljard dollar waarvan 64% in de Verenigde Staten is geïnvesteerd.

In 1955 was voor het eerst het aandeel van de Verenigde Staten in de produktie der niet-communistische wereld kleiner dan de helft van de totale produktie, namelijk 49,7%, maar desalniettemin was er geen land ter wereld met een dergelijke produktie.

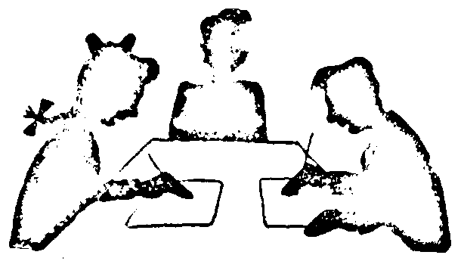
De luchtvaartbesprekingen tussen Nederland en de V.S.

Washington. — De Amerikaanse vertegenwoordigers voor de onderhandelingen tussen de Verenigde Staten en Nederland over nieuwe luchtvaartroutes boven Amerikaans gebied, verzochten de onderhandelingen acht dagen uit te stellen, zodat deze thans op 17 juli zullen worden hervat.

Als reden voor dit verzoek werd opgegeven dat bij een nadere beschouwing van de tot nu toe door de verenigde Staten aangenomen houding er meer moeilijkheden aan het licht zijn gekomen dan men aanvankelijk had verwacht.

Toulon. — Tien mensen in Toulon werden gewond toen de politie gedwongen was op te treden tegen communistische en socialistische demonstranten, die protesteerden tegen een bijeenkomst van leden van de partij van Poujade.

De demonstranten trachtten de zaal waarin de Poujadisten bijeen waren binnen te dringen. Bij de gevechten die zeker wel een half uur duurden, werden ook verscheidene politiemannen gewond.

AMIGOE VAN DE JEUGD

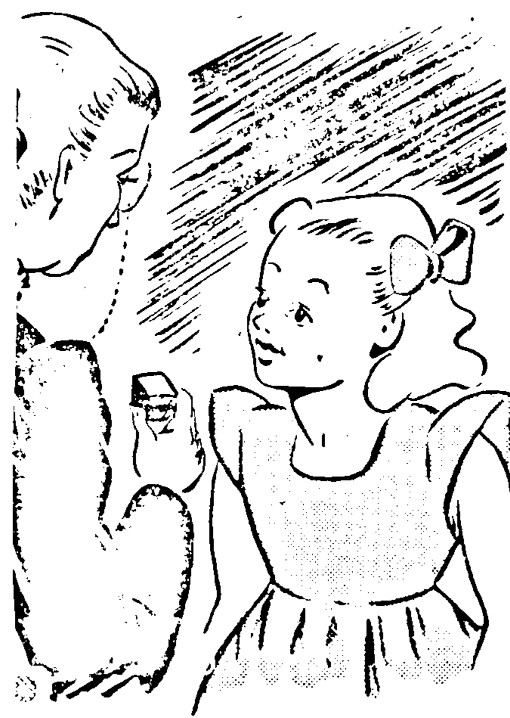

Een ringetje met een kleine diamant

Liesje was jarig in het vroege voorjaar, zo omstreeks de tijd, dat de sneeuwklokjes juist verdwenen waren en de crocussen nog overal in volle bloei stonden. En dit jaar had ze een beste verjaardag gehad. Van vader en moeder een fraaie schooltas en een rijksdaalder van oom Karel. Allerlei spelletjes en snoep van haar vriendinnetjes en een mooie sjaal van Fidel, de hond.

Ja, hij had wel smaak, die brave hond, want die sjaal paste erg goed bij Liesje's wintermantel.

Maar het mooiste geschenk kwam toch van oma. Die was

overgekomen en ze had Liesje een klein pakje in de hand geduwd. En uit dat pakje kwam de smalle, gouden ring met de kleine diamant, die oma zo lang zelf gedragen had.

„Kind," had oma gezegd, „ik begin oud te worden en nu jij zo groot bent geworden, wil ik je dit maar vast geven. Je zou dat ringetje toch wel gekregen hebben, omdat jij mijn oudste kleindochter bent, maar ik vond het aardig om het nu maar zelf te geven.."

Liesje was verrukt met dat prachtige cadeau; ze deed het ringetje meteen aan en die dag werd er op school niet gespeeld in het vrije kwartier. Alle meisjes stonden om Liesje heen en die liet de stralen van het voorjaarszonnetje in het diamantje spelen zodat kleine glinsterende flitjes uit de steen schenen te komen.

Nog nooit was Liesje zo trots geweest en omdat het ringetje zo goed paste, droeg ze het elke dag. Ze was er al helemaal aan gewend toen de Paasvacantie aanbrak en Liesje's nichtje Sonja voor enkele dagen kwam logeren.

Sonja had een nieuwe liefhebberij en nauwelijks was ze aangekomen, of ze begon er over te vertellen:

„Zie je.. ik ben zo blij, dat ik een paar dagen bij jullie ben want ik versier tegenwoordig doosjes met schelpen. Ik moet een heleboel schelpen hebben en nou wou ik je vragen, of je vanmiddag met me naar het strand wil gaan om me te helpen zoeken."

Dat vond Liesje best. Zij woonde zelf al vele jaren aan de kust en ze ging niet elke dag naar het strand, want ze was er wel aan gewend, dat de zee daar altijd door haar golfjes op het strand wierp. Maar nu ze een doel voor ogen had, ging ze graag mee.

Die middag zochten de twee meisjes het strand af. Het was pas vloed geweest en de kust was groot genoeg. Natuurlijk gingen ze ook eens kijken bij de schelpenvissers, die handenvol schelpen tegelijk met hun duwnet op het strand brachten.

Zo nu en dan vonden ze een bijzonder mooi exemplaar en tot slot van de middag mochten ze met een schelpenvisser meerijden naar de plaats, waar hij de buit aflaadde. Alleen toen het paard de zware kar, vol schelpen, tegen de helling op moest trekken, gingen de meisjes lopen. Maar boven gekomen, mochten ze naast de schelpenvisser op de bok van de kar zitten en langzaam naderden zij de plek, waar de schelpen afgeladen werden. Liesje was er duizend maal langs gekomen. Al zo dikwijls had ze gezien, hoe de schelpenvissers op deze plaats hun lading losten. Later kwamen dan de grote vrachtwagens, die de schelpen weghaalden, want die werden gebruikt om er samen met andere grondstoffen, metselkalk van te maken. Maar Sonja had deze bergen schelpen nog nooit gezien en ze was er niet weg te slaan. Ze ging boven op de schelpen zitten en ze begon te zoeken. Natuurlijk hielp Liesje dapper mee en met beide handen groeven de meisjes in de schelpen; ze vonden dan ook heel wat mooie exemplaren.

Toen de schemer begon te vallen, kreeg Liesje er genoeg van en Sonja was ook zo moe, dat ze gehoorzaam meeging, naar huis.

En pas toen Liesje haar handen moest wassen, voor het avondeten, merkte ze.... dat het ringetje weg was. Het ringetje met een diamantje.... van oma! Meteen besefte ze, wat er gebeurd was. Toen ze van het strand kwam, had ze het ringetje nog aan haar vinger.... ze moest het verloren hebben bij het graven in de schelpenberg. Ze durfde niet te zeggen, wat ze verloren had, maar ze vroeg en ze kreeg verlof, om snel te gaan zoeken, voor het helemaal donker was, naar iets, wat ze verloren had.

Nog net op tijd kwam ze op de plaats, waar de schelpenberg lag. Want die lag er nu niet meer! Een grote vrachtwagen reed langzaam het terrein af en het was duidelijk, dat de mannen al de schelpen juist op de wagen hadden geladen.

Nog net kon Liesje zien, dat de auto uit Heidedorp kwam en meteen stond haar plan vast. Die avond zei ze niet, wat er gebeurd was, maar de volgende morgen stond ze om half zes op en gewapend met een strandschepje, fietste ze naar Heidedorp.

Na lang vragen en heen en weer rijden, kwam ze er eindelijk achter, waar de schelpen naar toe waren gebracht.... op een terrein achter de kalkfabriek. En toen moest ze nog als Brugman praten, voor ze toegang kreeg tot het terrein.

Met bevende handen begon Liesje te graven.... urenlang werkte ze en er was een nijpende pijn in haar hart, dat er mannen zouden komen, die de schelpen zouden weghalen, om ze te verwerken.

Het liep al tegen elf uur toen ze plotseling een glinstering zag.... ergens tussen de schelpen. Juist was de zon door de wolken gebroken en zonder die zon had ze het diamantje nooit gezien. Nu deed ze een greep en ze hield het kostbare ringetje in de hand.

Opgetogen ging ze alles vertellen aan de portier van het terrein, en die zei: „Je zult wel moe zijn, kind..., maar je hebt succes gehad. Ga d'r nou eerst eens bij zitten.... hier is een boterham en een kop koffie.... ja, kind.... diamanten zijn rare dingen. Eigenlijk zijn het dode stenen, maar als de zon er op schijnt, worden ze levend. Je mag die zon wel dankbaar zijn, dat ie net op tijd doorgekomen is."

Liesje keek naar de hemel, naar de zon. Ze was ook dankbaar. Maar dat gold niet zozeer de zon als wel iemand, die daar moest zijn, ver weg.... ver achter die zon....

Kees zoekt Radijsjes!

Leuke dingen kun je met die kleine Kees beleven.

Daar had je laatst die geschiedenis met de radijsjes. Nu moet je weten, dat de vader van Kees een groentezaak heeft. Kees mag daar naar hartelust rondscharrelen, als hij maar niemand in de weg loopt.

Als het druk wordt, dan zegt vader: „Hier heb je een banaan, Kees en ga naar je moeder!"

Op een morgen is Kees al vroeg in de winkel. Vader is zo juist teruggekeerd van de markt en zit binnen zijn laatste boterhammen op te eten.

De deur is nog op slot: klanten komen er zo vroeg niet.

Een pracht gelegenheid voor Kees om op verkenning te gaan. En al gauw ontdekt hij iets bijzonders.

Sinaasappels, peren en bananen kent Keesje wel. Maar in een kist vindt hij nu van die kleine leuke rode en witte knolletjes. Ze zitten aan groene stengeltjes vast. Maar dat betekent voor Keesje niets; hij trekt er een zo'n bolletje af en steekt dat in zijn mond.

Als je gedacht heeft, dat het net zo iets als een zuurtje is, dat moeder in de ballenbus heeft, dan vergist de jongen zich.

Zijn eerste kennismaking met de radijs valt niet mee.

Het ding is hard en helemaal niet lekker. Het is zelfs een beetje bitter. Kees heeft moeite het ding fijngekauwd te krijgen en door te slikken.

Neen, daar hoeft hij geen tweede van te hebben.

Toch vindt hij die bolletjes wel leuk. Vooral die rode!

Een voor een plukt hij de rode radijsjes van de bos, de witte laat hij rustig zitten. Daar vindt hij niets aan. Als de ene bos leeg geplukt is, begint hij aan een andere. Net zolang tot hij zijn hele broekzak vol heeft met rode radijsjes.

Dan komt vader in de winkel. Die heeft er natuurlijk helemaal geen erg in wat zijn bengel uitgevoerd heeft.

De winkel gaat open en de klanten komen.

De een moet aardappels hebben een ander spinazie een een derde weer wat anders.

Tot er eindelijk ook een juffrouw vraagt.

„Groenteman, hebt u ook al radijs?"

„En of!" zegt vader dadelijk. „Prachtige verse radijzen. Net van de markt. Zoekt u maar uit, ze liggen daar in de kist."

Vader helpt onderhand een andere klant aan sinaasappelen.

„Maar groenteman!" roept de juffrouw opeens, „wat een rare radijzen hebt u. Ze zijn allemaal wit! Groeien er geen rode meer?"

„Natuurlijk wel!" lacht vader. En hij loopt ook naar de kist, om de juffrouw te laten zien, dat er net zo goed rode als witte radijzen zijn. Hij heeft ze toch zeker vanmorgen zelf gekocht!

Maar als vader de kist met radijzen ziet, schrikt hij toch wel even.

„Wel heb ik van mijn leven!" roept hij uit. „Daar snap ik niets van. Waar zijn mijn rode radijzen? Ze zullen toch niet verkleurd zijn in de zon!"

Vader bekijkt de bossen eens goed. En dan ziet hij duidelijk tussen de witte radijzen de openingen en de kale steeltjes, waar de rode knolletjes gezeten hebben.

Tegelijk kijkt vader eens naar Keesje.

Die zit heel genoeglijk op een stapel zakken met allemaal rode radijsjes te spelen. Nou wordt vader toch wel een beetje kwaad op zijn kleine jongen.

„Wat heb je nou uitgevoerd!" Zit ie me daar met een hand vol rode radijzen te spelen."

Vader ziet nu ook hoe bol de zak van Keesje's broek staat.

„Heb je warempel je zak ook nog vol met die rode dingen. Ben je nou helemaal gek, om al die radijzen af te plukken!"

Kees komt tot de ontdekking, dat hij iets verkeerds gedaan heeft. Al die radijzen moeten zijn zak uit.

En Kees de winkel uit.

„Ga jij maar naar je moeder!" zegt vader kwaad. „Al mijn radijzen de maan. Foei!"

Ja, nu blijft er voor Kees niet veel anders over, dan om huilend naar moeder te lopen.

Vader kwaad, de radijzen weg en de winkel uit, dat is te veel bij elkaar.

En luid snikkend valt hij in moeders armen.

„Vader plaagt me weer zo! Ik mag niet eens in de winkel blijven!"

Moeder lacht. Ze begrijpt, dat haar lieve bengel wel weer wat uitgevoerd zal hebben.

Later krijgt ze het radijzenverhaal van vader te horen en nu lachen ze er allebei om. Maar dan is Kees al naar bed.

Hommels

Diefstal met inbraak

Het kan je in de voorjaarsmaanden overkomen, dat je in de tuin een dikke hommel druk heen en weer ziet vliegen. Het beestje heeft helemaal geen aandacht voor de bloemen, die dan overigens ook nog maar schaars bloeien, en het zoekt en vliegt maar steeds in het rond op een bleekje of een ander stukje grasland.

Het is een hommel, die een goed plekje zoekt om een nestje te maken. Een paar dagen geleden is het insect uit de grond gekropen. In verstijfde toestand is het de winter overgebleven en in de lente komt het weer voor de dag. Zijn nest is in de aanvang maar een klein gangetje. Hierin wordt dan een klein beetje stuifmeel gebracht, waarop een jaar eitjes worden gelegd. De larven, die uit deze eitjes na een paar dagen reeds worden geboren, voeden zich met dit stuifmeel. Daarna spinnen zij zich in en na een veertien dagen komen uit de poppen dan de volledige insecten weer te voorschijn. Op hun beurt kunnen deze jonge hommels ook weer uitvliegen om stuifmeel en nectar te halen. De hommel, die we in de lente opmerkten, blijft nu in het nest. Het was de hommelkoningin, die zich voortaan alleen met eierenleggen bezighoudt, net zoals dit het geval is bij de koningin van de wespen en bijen.

Nu breidt het hommelnest zich veel sterker uit en het bestaat spoedig al uit enige honderden leden.

De uitvliegende hommels houden er heel rare gewoonten op na. Dikwijls bezoeken ze bloemen met lange sporen, zoals bijvoorbeeld de gele brem en de zogenaamde phlox, die ook wel in tuinen groeit.

Een bij blijft van dergelijke bloemen af, omdat zijn tongetje eenvoudig te kort is. Hommels zijn echter „slimme" insecten. Ze plegen zonder meer diefstal, en wel diefstal met inbraak. Die inbraak bestaat in het bijten van 'n gaatje in de lange spoor van een dergelijke bloem. Hier onderin ligt namelijk de nectar en via het gaatje kan de nectar nu uit de bloem worden gezogen.

De bloemen schieten overigens met dit bezoek weinig op.

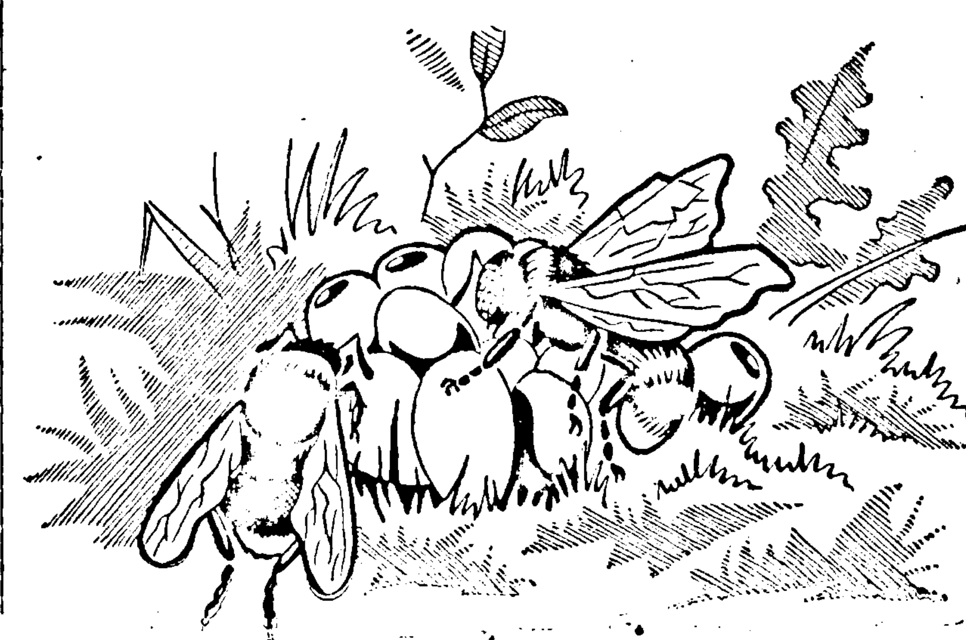
Als een bloem op de gewone wijze door een of ander insect wordt bezocht, wordt heel dikwijls meteen de bestuiving tot stand gebracht. Bij het bevliegen geraakt het insectenlichaam geheel bepoederd met stuifmeel en allicht komen er dan enkele van die stuifmeelkorreltjes op de stempel. Hiermee is de bestuiving tot stand gebracht. De hommel bewerkt echter bij haar inbraak deze bestuiving niet, doordat zij noch met de meeldraden, noch met de stempel in aanraking komt.

Deze gevallen van inbraak kun je ook waarnemen bij de Oostindische kers, bij de ridderspoor, de monnikskap en nog andere bloemen. Geef er maar eens acht op. Altijd zie je dan een gaatje in de lange spoor.

Weet je wat de bijen bijvoorbeeld wel doen? Ze likken wel honing uit de bloemen door dergelijke gaatjes, als de hommels die eerst hebben gemaakt. Ook dat is feitelijk jammer, want ook in die gevallen wordt geen bestuiving tot stand gebracht.

Evenals de bijen en wespen bezitten de hommels een angel. Ze steken echter niet zo gauw.

Natuurlijk willen ze niet worden geplaagd en je moet van hun nesten afblijven. J.v.d.B.

GROOTMOEDER VERTELT

Grootmoeder zit ijverig te breien;
Ze kijkt door haar zilveren bril.
Aan haar schoot staan de
kinderen, en vleien:
Of ze niet wat vertellen wil?

„U laat toch de steken maar
vallen;
't Wordt buiten al donker, zie",
Zegt Keetje, de kleinste van allen,
En klimt vast op grootmoes knie.

En grootmoe bedenkt zich maar
even.
Dan lacht ze en vertelt zo
schoon....
Ze luisteren met vrezen en beven,
En geven een zoen haar tot loon.

(Van nichtje Cira Lichtenberg)

EEN VERSJE VOOR KEES

Jij stoute, stoute bokje,
Wat heb je toch gedaan?
Je bent zo op je eentje
Er stil vandoor gegaan.

En toen je dikke baasje
Je zei van stil te staan?
Toen ben je koppig bokje,
Vlug op de hol gegaan.

Wat zijn dat nu voor kuren,
Zeg domme, stoute Kees,
Om zo naar huis te hollen
Al met de lege sjees!

Jij bent de schuld dat Jantje
Gevallen is op straat;
Eerst was jij 't beste vriendje
Maar nu is 't baasje kwaad.

Hij kan je niet meer velen
En komt je in je hok
Dan zegt hij niet meer: „Kees."
Dan zegt ie: „Domme bok!"

(Van nichtje Ingrid Lichtenberg)

Hoe het weer in orde kwam

(Slot)

Hij wilde verder gaan. Maar wat was dat?.... Door het venster van de zolder, die boven de stal lag, zag hij licht. Goede hemel, dat was brand....

De kamer, waar de eerste knecht sliep, was vlakbij. Piet snelde naar het venster en bonsde uit alle macht op de luiken.

„Wat is er?" vroeg een slaperige stem.

„Gauw, Toon, er is brand op de zolder boven de stal!" riep Piet en liep naar de staldeur. Deze was gesloten, maar enkele meters vandaar stond een loods, waaronder, zoals hij wist, een ladder en allerlei gereedschappen lagen. Enkele ogenblikken later had hij de ladder tegen de muur gezet, klom toen met een bijl in de hand naar boven, hakte met enige krachtige slagen het venster open en sprong naar binnen. Het stro, dat hier opgestapeld lag, was al aan 't branden en door de luchtstroom, die naar binnen drong, sloegen de vlammen hoger op. Snel greep Piet een hooivork, die bij 't venster stond, en wierp daarmee de brandende bossen naar buiten. 't Vuur verschroeide zijn kleren, zijn handen en zijn gezicht en de rook drong hem in de keel, maar de dappere jongen dacht alleen aan het gevaar, dat de boerderij bedreigde en werkte maar door.

Intussen was op de Elzenhof alles in rep en roer geraakt. Half gekleed snelden de bewoners naar buiten. Toen ze bij de ladder kwamen, was het gevaar al voorbij. Piet was 't vuur op de zolder meester geworden en de brandende strobossen, die op de grond lagen, werden met enige emmers water gemakkelijk geblust.

Piet klom weer naar beneden. Maar nu begaven hem opeens zijn krachten en als een van de knechts hem niet gegrepen had, zou hij gevallen zijn. Vrouw van Daal liet hem binnenbrengen, stuurde een boodschap aan zijn moeder en liet de dokter halen. Deze kwam spoedig en nu bleek, dat Piet ernstige brandwonden had. Maar gelukkig waren die niet gevaarlijk, zodat hij over een paar weken wel weer hersteld zou zijn.

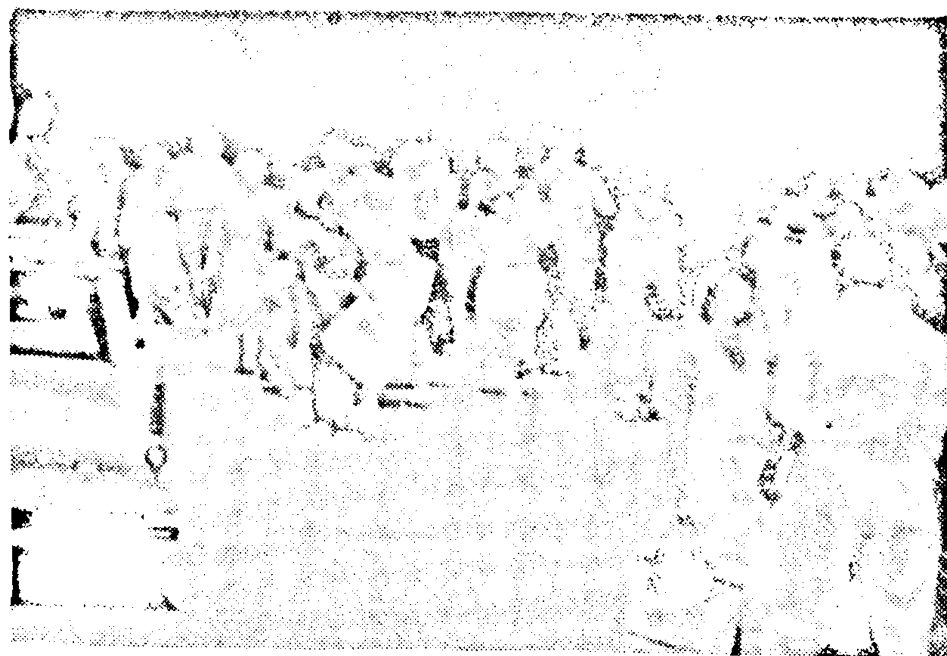
Zonder Piet's wakker gedrag zou de prachtige boerderij misschien een prooi van de vlammen geworden zijn. Nu was de schade slechts gering. Waarschijnlijk was de brand ontstaan, doordat een van de knechts met een brandende pijp op de zolder was geweest. Daar de schuldige iemand was, die jarenlang trouw en eerlijk op de boerderij had gediend, wilde de boerin hem niet ontslaan. Ze twijfelde ook niet, of hij zou voortaan wel voorzichtiger zijn.

't Behoeft wel niet gezegd, dat alles nu in orde was, dat Piet na zijn herstel weer op de Elzenhof kwam en dat de boerin zorgde, dat er bij vrouw Kroes geen gebrek meer geleden werd. En wat ook van belang was: vrouw van Daal was van haar pronkzucht genezen.

J. Toebosch

„SANTA PAULA" bracht 200 toeristen naar Aruba

Palmbeach was gisteren de grote trekpleister

De eerste toeristen zijn te Aruba van boord gestapt en informeren naar de bezienswaardigheden en winkelcentra van ons eiland.

Oranjestad. — Al jaren lang is er op ons eiland gesproken over het toerisme, doch steeds voeren de cruiseschepen ons voorbij. Al mag dan nog niet gesproken worden over toerisme op grote schaal, een bescheiden begin, waarbij meer dan 200 personen tegelijk ons eiland bezochten, is thans gemaakt. Dank zij de medewerking van de Grace Line, die de maatschappij enige duizenden dollars heeft gekost voor reclame, zullen de grotere schepen van deze scheepvaartlijn Aruba in het vervolg aandoen.

Om kwart voor elf meerde de „Santa Paula" aan de steiger van Oranjestad en even later stroomden de passagiers van boord. Filmoperateurs en fotografen stonden opgesteld om dit alles vast te leggen. Na de douane en politie ging als eerste de heer Gotfried Eman en een deputatie van de Rotarians aan boord en weldra heerste er een grote drukte op de kade.

De meeste toeristen gingen van boord om wat meer van het eiland te zien en inkopen te doen, doch veel tijd werd hen niet gelaten, daar des middags de rit over het eiland was uitgestippeld en een bezoek aan de Palm Beach, en de lunch nog aan boord gebruikt zou worden.

Bij de lunch waren o.m. aanwezig. de heer Gezaghebber, de heer Petrona, Majoor der Mariniers V. Blom, de Amerikaanse consul de heer W. D. Moreland, Lago's president J. Horigan en een deel van de pers, daar de agente van de Grace Line slechts enkele vertegenwoordigers had uitgenodigd.

De vice-president, de heer J. MacDonald, vertelde dat er zich 214 passagiers aan boord bevonden, waarvan er 208 door zouden reizen en van deze waren 111 cruisepassagiers. Niet minder dan 23 taxies waren ingeschakeld voor 105 passagiers in de tour over het eiland. De heer MacDonald zag voor Aruba een grote toekomst in verband met het toerisme, want in Engeland b.v. wordt jaarlijks een bedrag van 2 biljoen dollars door de bezoekers besteed.

Het aantal bezoekers aan Palm Beach was echter zo overweldigend groot, dat de bedienden het daar niet meer afkonden en daarom werd van boord een versterkingsploeg gezonden. De heer MacDonald gaf als zijn mening te kennen dat Basiroeti en het nieuwe toeristenhotel een grote kans maken druk bezocht te worden en vond de stranden schitterend. Hij wilde dan ook spoedig een overeenkomst met de KLM maken om passagiers de heenreis per Grace Line te laten maken en de terugreis per KLM of omgekeerd.

In 1958 komen er twee nieuwe en grotere schepen voor de maatschappij gereed, een in april, de andere in juni, accommodatie biedende aan 300 passagiers en geheel airconditioned. Van de mannequins die onlangs Aruba hadden bezocht zijn 800 foto's genomen en thans zijn ruim 100.000 folders in de Verenigde Staten verspreid, naar ongeveer 14.000 reisbureaus gezonden en men hoopt nog meer te doen.

De heer Herick Herick is speciaal gearrangeerd voor het opnemen van films van Columbia, Venezuela, Aruba, Bonaire en Curaçao en televisiestations, welke door de Grace Line gesponsord" worden, zullen deze films vertonen. De Columbia Picture Corporation koopt de meeste van hun films en men hoopt dat zij ook de films over deze eilanden zullen overnemen. Deze films kosten de maatschappij ruim $ 100.000.—. Men is verder van plan foto's over Aruba te publiceren in verschillende tijdschriften, z.a. Time, News Week, Vogue, Fortune e.d. Tot zover de heer MacDonald.

De passagiers hebben een zeer prettige tijd op ons eiland doorgebracht en zij zijn dan ook opgetogen. Zij hebben het een en ander gezien en het was vooral het prachtige strand dat de trekpleister bleek te zijn. De laatste personen kwamen eerst om over zessen van de Palm Beach terug.

Wij informeerden nog even bij enkele winkeliers of er veel zaken waren gedaan.

Men was van mening dat de toeristen teveel en te lang waren weggehaald, zodat voor winkelen niet veel tijd meer is overgebleven. Dit mag inderdaad waar zijn, doch men moet ook rekening houden met het feit, dat er eerst goede reclame gemaakt dient te worden. De cost gaet voor de baet uit. In de toekomst zal er ongetwijfeld rekening mee worden gehouden, dat de toeristen voldoende tijd voor winkelen wordt gegeven. Eerst trachten Aruba de naam te geven die het toekomt, dan vindt de rest zich vanzelf.

Een groepje toeristen op weg naar Oranjestad even voor de markt. Na de inkopen, welke men nog voor de lunch wil doen, zal dit gezelschap naar de Palm Beach Club gaan om er te zwemmen.

Uitreiking einddiploma's A.T.S.

Oranjestad. — Vrijdagmiddag om 14.00 uur zal op de school de uitreiking plaats hebben van de einddiploma's van de Arubaanse Technische School.

Hierbij nog een plaatje van de beste leerlingen van de Lago Vocational School. hun pleegouders en directeur Mingus. V.l.n.r. de heer Forgan, Arturo Thijzen, mevr. Forgan, Mario Croes en de heer Odis Mingus (foto Aruba Esso News).

Dr W. H. de la Fuente met verlof

Oranjestad. — Op 29 juli a.s. zal dr W. H. de la Fuente van Noord met zeven maanden verlof naar Europa vertrekken. Velen zullen deze sympathieke arts en zijn gezin node zien vertrekken.

Pastoor Burgemeester ook voorzitter Voogdijraad

Oranjestad. — In ons bericht over het zilveren priesterfeest van a.s. zondag van Pastoor Burgemeester, is een belangrijke zin weggevallen. Deze zieleherder is al meer dan zes jaar voorzitter van de Voogdijraad en in deze functie is hij een onmisbare schakel geworden. Wij stellen er prijs op dit alsnog te vermelden.

Berlijn. — De perschef van de Oostduitse regering, Beyling, heeft bekendgemaakt, dat een agent van de Amerikaanse geheime dienst in Wuerzburg zich ter beschikking van de Oostduitse autoriteiten heeft gesteld. Hij had een groot aantal documenten meegenomen.

Bazaar T.B.-bestrijding geopend

Oranjestad. — Gistermiddag werd in Trocadero de bazaar, welke ingericht werd door de T.B.C.-bestrijding geopend en mocht zich reeds in een flinke belangstelling verheugen. De prijzen welke daar verloot worden zijn zeer de moeite waard en de kinderen zullen er op de middag een grote attractie vinden. De bazaar is slechts twee dagen geopend en de trekking van de loterij vindt nog hedenmiddag plaats. Een ieder, die deze bazaar nog niet heeft bezocht, kan alsnog hedenmiddag daar heen gaan.

Tentoonstellingscommissie actief

Oranjestad. — Onder auspiciën van het C.C.A. heeft de Tentoonstellingscommissie gezorgd, dat de aquarellen expositie van de heer Pandellis een keurig plaatsje in Trocadero had gekregen. Deze expositie is thans gesloten, doch is een succes geworden.

De volgende maand zal de commissie een tentoonstelling organiseren van de wereldliteratuur en persfoto's.

Arubaanse studerenden voor de microfoon

Oranjestad. — Gisteravond spraken de volgende Arubaanse meisjes, die op de R.K. Kweekschool, Heilig Hart, te Reuver in Nederland studeren, in samenwerking met Radio Wereld Omroep voor de microfoon van Radio Kelkboom, tot hun familieleden op Aruba: Jane Harms, Beulah Philips, Annemarie Lampe, Mary Richardson en Lucy Croes.

Deze uitzending zal zaterdagmiddag om 18.45 uur herhaald worden. Voortaan zal men iedere woensdag kunnen luisteren naar Arubaanse studerenden in Nederland om 18.45 uur, welke des zaterdags herhaald wordt om dezelfde tijd.

Emmastad

Telegra. Afd. ....
Van 07.00 — 23.30 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 J. N. F. Jung tel: 3353

Personeel Afd.
A. J. v. d. Bos St. Michielweg 20. J.D tel: 4384.
B. g. g. nad. inl. tel. 2400

Materialen Afd.
M. Plaisier tel. 4325

C.S.M.

Rederij
H. H. van der Koogh tel. 2679

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00
Kantoor tel. 2458 — 2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00
F. L. Ioenburg tel. 2118

Dok Afd.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098;
Van 1.00 — 07.30 P. Talma tel. 1523

Theater Asiento:
Filmliga:
(„Het testament van dr. Mabuse".

Invoering van „automation" betekent grote vooruitgang

Dr. EUWE gaat werkzaamheden van electronisch brein vaststellen

Amsterdam. — „De invoering van „automation" in het algemeen en van de elektronische intelligentie in het bijzonder, zal een grote vooruitgang betekenen", aldus dr. Max Euwe, ex-wereldkampioen schaken op een persconferentie, die dezer dagen in Amsterdam werd gehouden naar aanleiding van het feit, dat hij binnenkort het onderwijs zal verlaten, en een functie gaat bekleden bij een Amerikaanse firma, die zich voor een belangrijk deel beweegt op het terrein van de elektronische rekenmachines.

Dr. Euwe karakteriseerde de „automation" als een proces, dat zich al vanaf het prille begin van de mensheid aan het voltrekken is. „De aard er van kan zich hoogstens veranderen", zei hij. Hij voegde er aan toe, dat het tot de taak van de regeringen behoort eventuele ongunstige konsekwenties van een plotselinge ontwikkeling op te vangen.

Dr. Euwe zal bij de Amerikaanse firma (Remington Rand, die in Nederland een eigen fabriek heeft) voor een groot deel worden belast met „het programmeren van de door een elektronisch brein te verrichten werkzaamheden". Hij acht de mogelijkheden van de elektronica ook voor Nederland van grote betekenis. Dr. Euwe zal binnenkort in Amerika een speciale opleiding van drie maanden krijgen.

New Yorkse Beurs

New York. — De herstelbeweging werd gisteren op de NY-effectenbeurs voortgezet, waarbij zich een gunstige invloed vertoonde van het bericht dat Eisenhower zich wederom kandidaat zal stellen.

Ook in de namiddag bleef de stemming vast, onder leiding van de ijzer- en staalfondsen, met koersstijgingen van twee tot vier dollar. Tegen het slot ging een deel van de stijging door winstnemingen verloren, doch de markt sloot zeer prijshoudend.

Aantal verhandelde fondsen 1176; hoger 570; lager 356; onveranderd 250 Aandelenomzet 2.450.000; obligatieomzet $ 3.610.000.

Amer. Tel and Tel	182 3/8
Anaconda Comp.	72 7/8
Bethlehem Steel	156 7/8
Dupont de Nemours	219
Gen. Electric	61 7/8
Gen. Motors	47
Intern. Tel and Tel	32 3/4
Kon. Petr. Mij	111 1/2
Shell Oil	84 3/4
Standard Oil of N. Y.	58 1/2
U.S. Steel	60 3/8
Intern. Nickel	99 3/4

Rangoen. — Driehonderd Karen-opstandelingen hebben de stad Kyaiseikkyi, ten Zuidoosten van Rangoen, veroverd. Het garnizoen van 30 soldaten en één officier werd gedood. De rebellen hadden de stad in 1948 aan het begin van de opstand in handen gekregen, doch werden twee jaar geleden door de Regeringstroepen verdreven.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM
17.00 Pa' nos muchanan
17.15 Llama 12556!
17.45 Zuid-Amerikaanse gramophoonplaten
18.00 Pabien,
18.30 Nieuws
18.45 Tante Aukje vertelt
19.00 Hersengymnastiek voor de jeugd
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Conj. Jovenes del Caribe
21.00 Operettemuziek
21.45 Het Vioolconcert:
22.25 Nieuws in het kort
22.30 Sluiting

RADIO HOYER
17.00 Tea at Five
17.30 Nieuws
17.40 Met Duitse musici
18.00 Nanzy verhaal
18.15 Gevarieerde muziek
18.45 Sport Nieuws
19.00 Muziek di mi Tera
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Gevarieerde melodieën
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek
21.00 Conj. Estrellas del Caribe
22.00 Sluiting.

RADIO CARIBE
17.00 Variedades Musicales
18.00 Serenade
18.30 Recorded Music
18.45 Er was eens....
19.00 Avond Concert
19.30 Fiesta Viceroy-Pampero
20.30 Bols salutes....
21.00 News Bulletin
21.15 Music of the Masters
21.45 Platter Parade
22.30 Prelude to Slumber
23.00 Closing.

RADIO KELKBOOM
17.30 Musica
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinermuziek
19.00 Noticias
19.15 Musica
19.45 Nieuws
20.00 Musica
20.15 „Frente al pecado de ayer"
20.30 Musica
20.45 Smakelijk Eten
21.15 Peticiones
21.45 Musica cu Mambos
22.00 Sluiting.

AVROS (63.00 m. — 4750 k) (19.48 m. — 15405 k)
17.00 Linda's eerste Liefde
17.15. Reclame
17.30 Advertenties
17.45 Populaire melodieën
18.00 Aetherstem
18.30 Voor de jarigen op de Antillen
18.45 Nieuws
19.00 Advertenties
19.30 Woensdagavond concert
20.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.
18.37 Nieuws
19.30 Klokslag
18.54 Roulette
19.31 Hutspotpourri.
U vraagt Wij draaien
20.14 Op de drempel van een nieuw tijdperk".
20.23 Het Franse Chanson
20.38 In en uit den vreemde
20.45 Intermezzo.
20.49 Nieuws
20.52 Beursnieuws.
20.55 Avondgebed.
21.00 Sluiting.

Hammerskjoeld zal Jeruzalem en Cairo bezoeken

New York. — Officieel is te New York bekendgemaakt, dat Dag Hammarskjoeld, de algemene secretaris der V.N., die momenteel een tournée door Europa maakt, bezoeken zal brengen aan Jeruzalem en Cairo eind van deze maand. Hammarskjoeld wordt op 19 en 20 juli te Jeruzalem verwacht en op 21 en 22 juli te Cairo.

— De zuidelijke provincie van Zweden, Skane, verliest zijn beroemde symbool, de ooievaar. In deze provincie kwamen jaarlijks duizenden van deze langbenen, doch sedert 1954 schijnen de vogels Zweden te mijden.

BEKENDMAKING

Het Hoofd van de Geneeskundige Dienst op Curaçao, maakt hierbij bekend dat op de hieronder vermelde dagen gelegenheid bestaat tot kosteloze koepokinenting in het gebouw van de Joan Mauritsschool, van Leeuwenhoekstraat (Mundo Nobo) op Zaterdag, 14 Juli van 9 - 10 uur v.m.; in het gebouw van de Hendrikschool, Pietermaaiweg 2, op Zaterdag 14 Juli van 9 - 10 uur v.m.

Nazien der pokken:

Joan Mauritsschool, Zaterdag 28 Juli van 9 - 10 uur v.m.;
Hendrikschool, Zaterdag 28 Juli van 9 - 10 uur v.m.

Gelieve TROUWBOEKJE of GEBOORTEBEWIJS mede te brengen.

Het Hoofd van de Geneeskundige Dienst,
Dr. A. PIERON.

Eilandgebied Curacao

Namens het Bestuurscollege zal op Donderdag 26 Juli 1956 des voormiddags om 11.15 uur op het kantoor van de Dienst van Openbare Werken op Parera in het openbaar worden aanbesteed:

Bestek No. 280: De aanleg van de electrische installaties ten behoeve van:
Perceel I: de in aanbouw zijnde 12-kl. Openbare Lagere School aan de Adjudantenweg, alhier.
Perceel II: de in aanbouw zijnde 6-kl. Matnixschool te Saliña, alhier.

De inschrijvingsbiljetten op genoemde datum uiterlijk 11.00 uur v.m. op het Bestuurskantoor, Scharlooweg 35, te deponeren in een speciaal daarvoor bestemde bus.

Bestek en tekeningen zijn van 13 Juli af te verkrijgen ten Bestuurskantore tegen betaling van f. 10.— per stel.
Restitutie aan inschrijvers bij inlevering ten Bestuurskantore der ongeschonden stukken op de dag van aanbesteding f. 7.50 per stel.

Het Hoofd van de Dienst
van Openbare Werken,
H. de KIEWIT.

Mijn dank aan alle vrienden en kennissen, die belangstelling hebben getoond bij het overlijden van mijn geliefde broer

SAM ELIAZER

Namens zijn zuster
EUGENIE REEDER-ELIAZER

Dr. Dibelius heeft bezwaar tegen dienstplicht

Berlijn. — De voorzitter van de raad van de Duitse evangelische kerk, dr. Otto Dibelius, heeft dezer dagen bij een enquête onder de deelnemers aan de nationale synode van de Duitse evangelische kerk zijn mening te kennen gegeven over de herinvoering van de dienstplicht in Duitsland. Dr. Dibelius zette zijn handtekening onder de lijst van diegenen, die de door synodeleden geuit bezwaren tegen de dienstplicht op dit tijdstip delen.

Warschau. — De Poolse regering heeft een plan goedgekeurd om Warschau uit te breiden en zijn bevolking binnen tien jaar tot 1.300.000 op te voeren. Twee jaar geleden bedroeg het aantal inwoners van Warschau

Eisenhower stelt zich beschikbaar

Gettysburg. — Te Gettysburg, waar Eisenhower een rustkuur ondergaat, is meegedeeld, dat de president zich beschikbaar zal stellen voor herkiezing in zijn ambt. De beslissing van Eisenhower werd bekendgemaakt door Senator William Knowland, de leider der Republikeinse fractie in de Senaat, na een onderhoud met Eisenhower.

De leiders van de Republikeinse partij in de Verenigde Staten zijn enthousiast over het feit, dat Eisenhower opnieuw bereid is gebleken zich kandidaat te stellen voor de presidentsverkiezingen.

De Democraat Stevenson verklaard dat hij blij is dat Eisenhower zich goed genoeg voelt om zich kandidaat te stellen. „De Verenigde Staten zullen in de komende maanden profiteren van een diepgaand en fel debat over dringende vraagstukken" — zo zeide Stevenson.

AMERIKAANS BASEBALL

National League wint All-Star wedstrijd met 7-3 van de American League

Homeruns van Mays, Musial, Williamsen Mantle

Washington. — Voor een maanden tevoren uitverkocht stadion, vond gisteren in de hoofdstad van de Verenigde Staten, de 23ste Baseball All-Star game plaats. En ofschoon Stan Musials' homerun in deze All-Star game niet veel te maken had met de uitslag van de wedstrijd en alleen diende voor een „insurance run", kan toch gerust gezegd worden dat Stan The Man gisteren weer „the man" was.

Musial van de Cardinals, Boyer van de Cardinals en Willie Mays van de New York Giants waren gisteren de sterren der sterren. Musial vestigde een nieuw rekord, Boyer speelde in zijn eerste All-Star-game, sloeg drie hits en speelde bovendien een machtige partij in de verdediging; Willie Mays sloeg een 2-run pinch-homerun in de 4e inning. Deze drie spelers, geholpen door anderen van de National League, zorgden gisteren voor een 7—3 overwinning van de National-Leaguers op de sterren van de American League.

Het was Stan Musial, die het vorig jaar met een homerun in de twaalfde inning de National League aan een 6—5 overwinning hielp. Stan Musials homerun van het vorig jaar gaf hem een nieuw-rekord van vier All-star-game-homeruns.

Dit rekord werd gisteren geëvenaard door de onsterfelijke Ted Williams, die in de zesde inning van de wedstrijd zijn vierde All-Star-game-homerun sloeg. Voordat echter de wedstrijd uitgespeeld was, had Stan The Man voor een nieuw rekord gezorgd door zijn vijfde homerun te slaan in All-Star-wedstrijden. Musial verbeterde een ander rekord, dat ook op zijn naam stond, hij speelde gisteren nl. in zijn 13e All-Star Game.

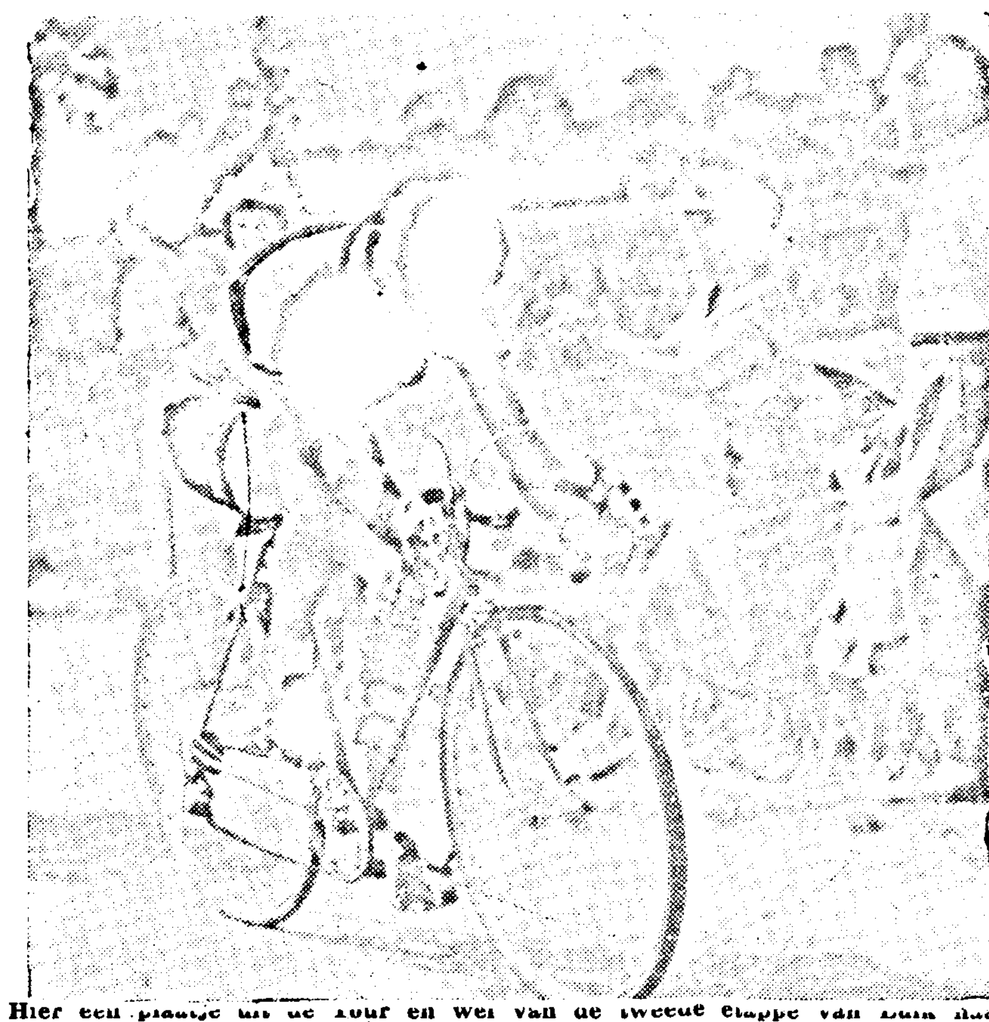
De National Leaguers scoorden de eerste run van de wedstrijd middels een honkslag van Johnny Temple. Manager Walt Alston maakte in de vierde inning een zeer produktieve vervanging. Willie Mays ging in plaats van Gus Bell van Cincinnati een slag-beurt nemen.

Mays sloeg toen bovengenoemde run om de National Leaguers een voorsprong te bezorgen van 3—0. Deze achterstand werd niet meer door de American Leaguers ingehaald. Toen de American League in de zesde inning al met 5—0 achterstond, kwam er even een opleving in de gelederen van de American League-sterren. Tweede honkman Fox van de White Sox sloeg raak, Theodore Williams volgde toen met een homerun voor de eerste twee American League-runs. Mickey Mantle sloeg toen een homerun om de stand op 5—3 te brengen, nog steeds in het voordeel van de National Leaguers. Warren Spahn, pitcher van de National League, die deze honkslagen aan de American Leaguers had toegestaan, werd toen door Johnny Antonelli van de Giants vervangen. Antonelli stond de American Leaguers nog twee honkslagen toe, maar slaagde er in voor de rest van de wedstrijd de American Leaguers goed in toom te houden. Stan Musials homerun in de zevende inning was de laatste run, welke in de wedstrijd gescoord werd.

Bob Friend, van de Pittsburgh Pirates, de eerste pitcher van de National Leaguers, werd winnaar. Billy Pierce van de White Sox was de verliezer, ofschoon hij de sterren van de National League slechts één run had toegestaan. De American League heeft nu 13 All-Star-wedstrijden gewonnen en de National League 10.

In de eerste etappe van Reims naar Luik heeft de Nederlander Gerrit Voorting een eervolle vijfde plaats veroverd achter Darrigad (Frankrijk), Vlayen (Belg), Robison (Eng.) en Barbosa (Portugal) beide laatste van de Luxemburgse ploeg.

Hier een plaatje uit de tour en wel van de tweede etappe van Luik naar Rijsel over 217 km., die een overwinning werd voor de Belg De Bruyne. De overwinnaar op weg naar de Finish. (Tele-foto)

RONDE VAN FRANKRIJK

De Groot en v. d. Pluym 2 en 3 in alg. klassement

ZESDE etappe voor Belg Debruyne

Lorient. — De zesde etappe van de ronde van Frankrijk van St. Malo naar Lorient over 192 kilometer is gewonnen door de Belg Debruyne in 4 uur 39 minuten en 19 sec. De Nederlander de Groot werd zesde in dezelfde tijd en op de achtste plaats is een groep renners ex aequo genoteerd, onder wie van de Pluym, die allen eveneens de zelfde tijd maakten als Debruyne.

De overige Nederlanders zijn als volgt geklasseerd: 26) Wagtmans; 36) Van Dongen; 37) Stolker; 39) een groep ex aequo met Hinsen Lahaye, Nolten, Van de Brekel en Voorting.

Het algemeen klassement na de zesde etappe luidt: 1) de Fransman Darrigade; 2) de Nederlander De Groot; 3) de Nederlander Van de Pluym; 9) Voorting; 12) Wagtmans; 62) Stolker; 70) Nolten; 73) Lahaye; 79) Van de Brekel; 85) Van Dongen; 89) Hinsen.

In het algemeen ploegenklassement leidt Frankrijk voor België, de Franse Westelijke ploeg en Nederland.

Zuiderzee-stadje ELBURG van open water afgesloten

Elburg. — Waarvoor het historische vissersplaatsje Elburg aan het voormalige IJsselmeer reeds jarenlang heeft gevreesd, is gistermiddag een feit geworden: de haven is afgesloten van open water. Een lange pijpleiding spoot een dikke straal zand en water en een kraan wierp bakken vol klei leem in het laatste gat van de dijk tussen Kampen en Harderwijk. Dit gat werd zienderogen kleiner, waardoor steeds minder water van het IJsselmeer naar de haven van Elburg stroomde.

Door deze geul waren de laatste ebbotters uit- en hun vangsten ingevaren. Sedert vanmiddag is dat afgelopen. Elburg is zijn tot heden primaire bron van inkomsten kwijt. Elburgs nieuwe bestaansbronnen zullen in de toekomst zijn het toeristenverkeer, de industrie en tuinbouw.

Er heerste geen feeststemming in het stadje; geen vlag hing uit. Alleen de burgemeester en de beide wethouders alsmede de waarnemende directeur-generaal van de dienst der Zuiderzeewerken sloegen de laatste werkzaamheden aan de voltooiing van de dijk gade. Half september wordt de dijk ten noorden van Lelystad gedicht. Dan kan begonnen worden met het leegpompen van het water uit de nieuwe polder ten oosten van Flevoland, waardoor 54.000 ha. vruchtbaar land aan de oppervlakte van Nederland zal worden toegevoegd.

— Uit de analyse van de radioactieve regen, die tussen 21 en 23 juni op Japan is gevallen, is gebleken dat hierin ook uranium 237 aanwezig was. Deskundigen trekken hieruit de conclusie dat er bij de jongste proefnemingen op Bikini een „Super-Uranium-Bom" is gebruikt.

Standard wil raffinaderij in NOORWEGEN

Oslo. — Volgens een woordvoerder van het Noorse ministerie voor de industrie heeft de Standard Oil of New Jersey de Noorse regering voorgesteld een olieraffinaderij in Noorwegen te bouwen. Verwacht wordt, dat een definitieve beslissing tegen eind augustus zal worden genomen. De raffinaderij zou een capaciteit hebben van circa twee miljoen ton per jaar.

— Te Londen zijn thans meer vergunningen voor televisietoestellen dan voor radiotoestellen uitgegeven.

Montgomery zal niet aftreden

Parijs. — Veldmaarschalk Montgomery, plaatsvervangend opperbevelhebber van de NAVO-strijdkrachten in Europa, heeft volgens een woordvoerder van de NAVO verklaard, dat het „niettegenstaande tegengestelde berichten niet in zijn bedoeling ligt op het ogenblik af te treden."

Deze woordvoerder zei vervolgens, dat de overdracht van het opperbevel der geallieerde strijdkrachten in Europa door generaal Alfred Gruenther aan generaal Lauris Norstad waarschijnlijk in de derde week van november zal plaatsvinden.

Paardensport-nieuws

Aken. — Tijdens de wereldkampioenschappen springruiter te Aken legde de Italiaan Raimondo Dinzeo, die tijdens de Olympische Spelen in Stockholm tweede werd, beslag op de eerste plaats. De Duitser Hans Guenther Winkler, die reeds tweemaal wereldkampioen was, kon de titel niet verdedigen, omdat de blessures, die hij in Stockholm op de laatste dag had opgelopen, nog niet voldoende genezen waren.

De Spanjaard Goyoaga werd tweede en de Duitser Thiedemann derde, terwijl de Argentijn Delia vierde werd geplaatst.

Warschau. — De arbeiders van de Zispo-locomotieffabriek te Posen, in Polen, krijgen ongeveer 6 miljoen roebel aan teveel betaalde belasting terug. Deze arbeiders begonnen de recente betogingen in Posen.

Sportnieuws

Bergen op Zoom. — De Nederlandse marathon kampioen Janus van der Zande, die reeds geruime tijd last van een beenblessure had, zal op advies van een longspecialist voorlopig drie weken volkomen rust moeten nemen. Wellicht zal operatief moeten worden ingegrepen.

Naar men het ANP verzekerde behoeft dit echter nog niet het einde van de mooie sportcarriere van van der Zande te betekenen. De beenblessure is inmiddels genezen.

Praag. — In het militaire hospitaal te Praag heeft de athleet Zatopek een breukoperatie ondergaan. Hij zal in de eerst komende zes weken zijn training niet kunnen hervatten. Hierdoor loopt zijn voorbereiding voor Melbourne ernstig gevaar en in sommige sportkringen wordt er al rekening mee gehouden dat Zatopek niet in de Tsjechische Olympische ploeg zal kunnen worden opgenomen.

Coppi wil werelduurrecord heroveren

Milaan. — De Italiaanse wielrenner Fausto Coppi wil proberen het werelduur-record dat vele jaren op zijn naam stond, doch kort geleden door Anquetil is verbeterd, te heroveren. Coppi heeft een speciale baanfiets besteld, waarvan het gewicht uiterst klein is en die speciaal voor hem is gemaakt. Coppi verklaarde op deze wijze te willen proberen een waardig slot aan zijn wielercarriere te maken.

De tweede Etappe van de Tour de France voerde de renners door België. Op de foto: Het compacte pel door een der vele Belgische stadjes op weg naar Rijsel. (Tele-foto)

ERIC DE NOORMAN: Het offer van Svitjold

53—30. Op de uiterste punt van de voorplecht van zijn schip staat Svitjold klaar om in het water te springen zodra zij dicht genoeg genaderd zijn. Met wanhoop in zijn hart ziet hij Sörli op Vrouwe Godelide aanleggen.

Dan snort een pijl van een achter hem staande krijger door de lucht en treft de kwaadaardige hoofdman in het hart. Deze staat een ogenblik bewegingloos en stort dan, met een blik van uiterste verbazing en de wijdgeopende ogen dodelijk getroffen voorover.

„Goed gedaan, Sven!" schreewt Svitjold, zich omwendend en ziet dan meteen hoe de vrouw door zijn mannen aan boord geheesen wordt.

„Gereed houden om te enteren!" beveelt hij zijn mannen, gespt zich haastig een zwaard om en zet zijn helm op.

Reeds vliegen de enterhaken uit en praaien het schip waarop nog steeds hevig gevochten wordt, maar juist als Svitjold zich klaar maakt om zich in het strijdgewoel te werpen, voelt hij een hand op zijn arm. Hij draait zich om en langzaam verzacht een glimlach zijn strak verbeten gelaat.

„Godelinde", brengt hij uit en slikt.

„Svitjold, mijn......, mijn redder", stamelt de vrouw ontroerd.

Een kort ogenblik staren zij elkaar in de ogen, het rumoer en krijgsgewoel om zich heen vergetend...... dan verbreekt Vrouwe Godelinde de betovering. „Mijn kind, Heer Svitjold, waar is mijn kind?" vraagt zij gespannen.

„Het kind is in veiligheid, bij heer Eric", roept hij haastig en stort zich dan in de strijd.

Een ongekend geluksgevoel doortrilt hem; somberheid en twijfel zijn geweken...... hij is weer de oude zelfverzekerde Svitjold.

Langzaam maar zeker dringt hij met zijn mannen de van hun aanvoerder beroofde krijgers van Sörli terug en het duurt niet lang of de laatste Bohuslaner op het schip van Godelinde ligt ontzielt neder. Nu herinnert Svitjold zich de andere schepen van Bohuslan, waarom zijn zij hun landgenoten niet ter hulp gekomen?

Het wordt hem spoedig duidelijk, want als hij zich omwendt ziet hij dat zij inmiddels slaags zijn geraakt met de schepen van Ragnar!

En op een van deze schepen bevindt zicht Eric met het kind......

Lijst van titelkandidaten in beroepbokssport samengesteld

Parijs. — De commissie voor de wereld-kampioenschappen in de beroepsbokssport, waarin de meeste internationale federaties vertegenwoordigd zijn, heeft de lijst van titelkandidaten als volgt samengesteld:

Vlieggewicht: wereldkampioen: Pascual Perez (Argentinië). Uitdagers: Memo Diaz (Mexico), Young Martin (Spanje) en Dai Dover (Groot-Brittannië).

Bantamgewicht: Wereldkampioen: Mario D'Agata (Italië). Uitdagers: Raul Macias (Mexico), Alphonse Halimi (Frankrijk) en Billy Peacock (Verenigde Staten).

Vedergewicht: wereldkampioen: Sandy Saddler (Verenigde Staten). Uitdagers: Fred Galiana (Spanje), Cherif Hamia (Frankrijk) en Hogan "Kid" Bassey (Nigeria).

Lichtgewicht: wereldkampioen: Wallace "Bud" Smith (Verenigde Staten). Uitdagers: Duilio Loi (Italië), Ralph Dupas (Verenigde Staten) en Cisco Andrade (Verenigde Staten).

Weltergewicht: wereldkampioen: Johnny Saxton (Verenigde Staten). Uitdagers: Carmen Basilio (Verenigde Staten), Tony de Marco (Verenigde Staten) en Issac Logart (Cuba).

Middengewicht: wereldkampioen: Ray Robinson (Verenigde Staten). Uitdagers: Gene Fullmer (Verenigde Staten), Bobby Boyd (Verenigde Staten) en Charles Humez (Frankrijk).

Halfzwaargewicht: wereldkampioen: Archie Moore (Verenigde Staten). Uitdagers: Gerhard Hecht (Duitsland), Chuck Spieser (Verenigde Staten) en Gordon Wallace (Canada).

Zwaargewicht: titel vacant. Kandidaten: Archie Moore (Verenigde Staten), Floyd Patteson (Verenigde Staten) en Tommy "Hurricane" Jackson (Verenigde Staten).

Het geschil tussen Libanon en de Iraq Petroleum Cy

Beiroet. — Na het aanvaarden van het Amerikaanse aanbod om te bemiddelen in het geschil tussen de Iraq Petroleum Company en de regering van de Libanon over de olieroyalties, vroeg de regering van de Libanon te trachten bij het totstandkomen van eventuele onderhandelingen tot een resultaat binnen tien dagen te komen.

De minister-president van de Libanon heeft voorts medegedeeld dat de Franse ambassadeur heeft verklaard, dat Frankrijk op een vriendschappelijke regeling van het geschil hoopt, daar Frankrijk aandeelhouder is in de maatschappij.

Rechter weigert zaak betreffende kinderontvoering te behandelen

New York. — Een New Yorkse rechter heeft geweigerd de zaken te behandelen van twee mannen, die worden beschuldigd mevrouw Betty Weinberger, wier baby de vorige week werd ontvoerd, te hebben willen afdreigen. Rechter James Le Piccolo verklaarde, dat hij de behandeling der processen weigerde, omdat hij geen medelijden had en ook kon opbrengen", en het gehele land diep gegriefd was door de ontvoering. Hij gelastte de opsluiting en inzekeringstelling van de verdachten Robert Giebler (27 jaar) en George Rowell (24 jaar), om maandag te verstaande voor een andere rechter te worden gebracht.

Het laatste nieuws in de zaak van de ontvoerde baby Weinberger in de Verenigde Staten is, dat de politie thans zoekt naar een man, die in een drogisterij vroeg naar een zeldzaam gebruikt vitaminepreparaat, dat uitmaakt van het dieet van de